

คู่มือปฏิบัติงาน

การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

คู่มือปฏิบัติงานด้านการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค

คู่มือปฏิบัติงานการดำเนินคดี
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑

ที่ปรึกษา

นายแพทย์โสภณ เมฆธน	อธิบดีกรมควบคุมโรค
นายแพทย์นพพร ชื่นกลิ่น	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

คณะดำเนินการ

นายแพทย์สมาน พูตระกูล	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
นางสุประภา จักขุตุลย์	
นางสุธาทิพย์ ศรีหิรัญ	
นางสาวญาณิษา อ่วมยงค์	
นางสาวนรภมล ชูธง	
นางสาวสุวิมล ทองจำรัส	
นางสาวชนกธิดา ศิริวัตร	
นายญาณพิทักษ์ พุฒิพิมพ์ปิสิฐ์	
นางสาวจันทนา เกษมโกสินทร์	

เนื้อหาภายในเล่ม ๑๑๒ หน้า

ISBN : 978-616-11-2004-7

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : มกราคม ๒๕๕๗

จำนวน ๓๐,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดย สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อก เลขที่ ๒๕๓,๒๕๕,๒๕๕/๑๐-๑๑ ถนนพะเนียง

แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๑-๒๐๕๕, ๐-๒๒๘๑-๕๐๘๙

คำนำ

คู่มือปฏิบัติงานการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวพื้นฐานสำหรับใช้ประกอบการปฏิบัติงาน เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนวิธีการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยได้มีการอธิบายถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อกฎหมายที่สำคัญ ขั้นตอนการเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมาย และขั้นตอนการดำเนินคดี

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์และเพิ่มคุณค่าให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้ที่สนใจ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจน มีการดำเนินการที่เป็นระบบและเป็นบรรทัดฐานเดียวกันต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค
มกราคม ๒๕๕๗

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ อำนาจหน้าที่และบทบาทของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๔
บทที่ ๒ สารสำคัญตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑ คำนิยามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๖
๒.๒ ลักษณะของบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า (มาตรา ๒๖)	๗
๒.๓ สถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๒๗)	๗
๒.๔ วันและเวลาที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๒๘)	๑๒
๒.๕ การห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (มาตรา ๒๙)	๑๔
๒.๖ ข้อห้ามในการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๓๐)	๑๕
๒.๗ สถานที่ห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๓๑)	๑๗
๒.๘ การห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (มาตรา ๓๒)	๒๑
บทที่ ๓ การเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๖
บทที่ ๔ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๘
๔.๑ การตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๘
๔.๒ การรวบรวมพยานหลักฐาน	๓๔
๔.๓ การกล่าวโทษดำเนินคดี	๓๙
๔.๔ การติดตามผลการดำเนินคดี	๔๐
๔.๕ การระงับคดีโดยการเปรียบเทียบ	๔๑
ภาคผนวก	
- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๑
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแสดงภาพสัญลักษณ์เพื่อประกอบการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๓	๖๕
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๕	๖๘

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๐	๘๐
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๒	๘๒
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒	๘๓
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕	๘๔
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕	๘๕
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕	๘๖
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง พ.ศ. ๒๕๕๕	๘๗
- ประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยรูปแบบและวิธีการแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๓	๘๘
- ระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐	๙๐
- คำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๐๗
- คำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒)	๑๐๙
- ตัวอย่างแบบฟอร์มบันทึกการจับกุม	๑๑๐

บทที่ ๑

อำนาจหน้าที่และบทบาทของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๔ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้มีการออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และข้าราชการจากหลายหน่วยงานเป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่ อาทิ ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย ข้าราชการ สังกัดกรุงเทพมหานคร ข้าราชการสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้าราชการ สังกัดเทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล

ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๔ ได้แก่

๑. เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๒. ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หากผู้ใดต่อสู้อขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

๓. มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

หากผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามข้อ ๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๔ วรรคสอง)

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละครั้ง ต้องมีการแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ ซึ่งบัตรประจำตัวดังกล่าว หมายถึง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น จะใช้บัตรประจำตัวข้าราชการหรือบัตรอื่นใดแทนไม่ได้ โดยหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการนั้น เป็นผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด แต่ไม่รวมถึง

๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของส่วนราชการ ที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค และหน่วยงานของส่วนราชการซึ่งเป็นราชการส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด

๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ตามมาตรา ๓๖ บัญญัติว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร หากผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๔๔ วรรคสาม)

อนึ่ง ในมาตรา ๓๗ บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายฉบับนี้ ถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้น ไม่ได้บัญญัติให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจจับ ชัง คั่น ปล่อย ชั่วคราว เนื่องจากเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทที่ ๒

สาระสำคัญตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ คำนิยามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดคำนิยามไว้ ดังนี้

๖ “เครื่องตี๋มแอลกอฮอล์” หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ “สุรา” หมายความว่า ความรวมถึงวัตถุทั้งหลาย หรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา

“ขาย” หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ ในทางการค้า

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสาร การตลาด

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรม พิเศษ และการตลาดแบบตรง

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใดๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจ ความหมายได้

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏ ข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือ สอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความ รวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้า หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

๒.๒ ลักษณะของบรรจุกันท์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า

มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า “ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีบรรจุกันท์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหน้าที่ให้แก่ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะต้องจัดให้มีบรรจุกันท์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกาศกำหนด โดยปัจจุบันยังไม่ได้มีการออกประกาศตามมาตรา ๒๖ ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สุรา (พ.ศ. ๒๕๕๒) ซึ่งข้อ ๖ (๒) กำหนดว่า ฉลากของสุรา ต้องแสดงข้อความคำเตือน ๓ ข้อความ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ห้ามจำหน่ายสุราแก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์
๒. การดื่มสุราทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลง
๓. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ไม่ควรดื่ม

๒.๓ สถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

คำว่า “วัด” หมายถึง สถานที่ทางศาสนาของทุกศาสนา สำหรับ “สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา” หมายถึง สถานที่ที่ใช้เป็นที่ประกอบพิธีบูชาทางศาสนา ทั้งที่เป็นพิธีกรรมที่เนื่องด้วยงานมงคลและอวมงคล

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ คือ สถานบริการสาธารณสุข (ให้บริการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันควบคุมโรค รักษาพยาบาล หรือฟื้นฟูสภาพ) ที่อยู่ในความ

ควบคุมดูแลของรัฐ เช่น โรงพยาบาลหรือสถานอนามัยของรัฐ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานป้องกันควบคุมโรค กรมหรือกองต่างๆ ในกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น

สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด หรือการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้ โดยกระทำให้เป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ

ร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา หมายถึง สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณซึ่งได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

คำว่า “สถานที่ราชการ” หมายถึง “สถานที่แห่งกิจการงานของรัฐบาลหรือของพระเจ้าแผ่นดิน” ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ พระเจ้าแผ่นดินทรงใช้พระราชอำนาจทางบริหารผ่านรัฐบาล ทางนิติบัญญัติผ่านรัฐสภา ทางตุลาการผ่านศาล ฉะนั้นสถานที่ราชการจึงรวมถึงสถานที่ในกำกับดูแลของทั้งรัฐบาล รัฐสภา และศาล

“ร้านค้าหรือสโมสร” หมายถึง ร้านค้าหรือสโมสร เฉพาะที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้อง และโดยเจตนาหมายถึงร้านค้าหรือสโมสรที่เปิดบริการเป็นการประจำหรือถาวร ดังนั้น ลานเบียร์จึงไม่เข้าข่ายยกเว้น

กรณีตามมาตรา ๒๗ (๓) ศาลแขวงขอนแก่นได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๗๓๐๘/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จำเลยได้บังอาจขายสุราขาว จำนวน ๑ ขวด ภายในเทศกาลไหม บริเวณหน้าศาลากลาง จังหวัดขอนแก่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๓) และมาตรา ๓๙

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

คำว่า “หอพัก” ตามความหมายของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ หมายถึง สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป ที่ศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีและอายุไม่เกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์หรือยังไม่ได้สมรสตามกฎหมาย โดยมีการเรียกเก็บทรัพย์สินตอบแทน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร และจดทะเบียนไว้ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

คู่มือปฏิบัติงานการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

กรณีตามมาตรา ๒๗ (๔) ศาลแขวงขอนแก่นได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๕๗/๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในบริเวณหอพักชาวูวิติ ซึ่งเป็นหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๔)

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ “สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่า จากนิยามดังกล่าวจะหมายความรวมถึงโรงเรียนหรือสถานกวดวิชาของเอกชนด้วย

(๖) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ให้นิยามคำว่า “น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า

(๑) ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันหล่อลื่น

(๒) สิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นหรือผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น หรือสิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ ในบริเวณนั้น

ดังนั้น “สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า รวมถึงสถานีบริการก๊าซ สถานีบริการน้ำมัน หรือสถานีบริการสิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือสิ่งหล่อลื่นทุกชนิด รวมถึงปั้มหล่อตที่มีการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะด้วย

(๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป ต้องมีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ

๑. เป็นสถานที่สาธารณะที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

๒. เป็นของทางราชการ เช่น สวนหลวง ร.๙, สนามหลวง, สวนเบญจกิติ หรือสวนทุ่งศรีเมือง เป็นต้น

ซึ่งหมายความรวมถึงสถานที่สาธารณะอื่นๆที่ราชการจัดให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องประกาศหรือจดทะเบียนเป็นสวนสาธารณะ

(๔) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ปัจจุบันได้มีการออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดสถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มเติม ได้แก่

(ก) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีสาระสำคัญ คือ

๑. ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

๒. การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามข้อ ๑ ไม่ใช้บังคับกับโรงงานผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกรณีที่การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นดำเนินการเป็นปกติธุระในทางการค้าของโรงงาน

ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ ได้บัญญัติคำนิยามไว้ดังต่อไปนี้

“ประกอบกิจการโรงงาน” หมายความว่า การทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใดๆ ตามลักษณะกิจการของโรงงาน แต่ไม่รวมถึงการทดลองเดินเครื่องจักร

“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุงแปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใดๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดังนั้น **“พื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน”** คือ พื้นที่ซึ่งอยู่ในบริเวณอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไป สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุงแปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใดๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ในแบบพิมพ์เขียวซึ่งโรงงานนั้นๆ ได้ยื่นขอจดทะเบียน เพื่อรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แบ่งโรงงานเป็น ๓ จำพวก คือ

(๑) โรงงานจำพวกที่ ๑ ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการโรงงาน (โรงงานขนาดเล็ก)

(๒) โรงงานจำพวกที่ ๒ ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน (โรงงานขนาดกลาง)

(๓) โรงงานจำพวกที่ ๓ ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งโรงงานจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้ (โรงงานขนาดใหญ่)

ทั้งนี้ โรงงานจำพวกที่ ๒ และที่ ๓ จะต้องมีการยื่นแบบพิมพ์เขียวเพื่อจดทะเบียนต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถพิจารณาได้โดยชัดเจน ส่วนโรงงานจำพวกที่ ๑ นั้น อาจต้องพิจารณาในลักษณะเดียวกันกับการตีความคำว่า “พื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน” ดังกล่าวข้างต้น

ประกาศฉบับนี้ไม่ให้ใช้บังคับกับโรงงานผลิตเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในกรณีดังนี้

๑) การขายเครื่องต้มแอลกอฮอล์ที่ดำเนินการเป็นปกติธุระในทางการค้าของโรงงานผลิตเครื่องต้มแอลกอฮอล์ เช่น โรงงานผลิตสุรทำการค้าขายส่งสุรา

๒) การบริโภคเครื่องต้มแอลกอฮอล์ที่เป็นขั้นตอนของการผลิตหรือรักษามาตรฐานการผลิตเครื่องต้มแอลกอฮอล์ เช่น การชิมสุราที่เป็นกระบวนการผลิตของโรงงาน เท่านั้น

(ข) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีสาระสำคัญ คือ ห้ามผู้ใดขายเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร และประกาศนี้ไม่ใช้บังคับกับองค์การสุรา

ทั้งนี้ คำว่า สโมสร หมายถึง สโมสร เฉพาะที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากสถานที่ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งโดยเจตนารมณ์จะหมายถึงสโมสรที่เปิดบริการเป็นการประจำหรือถาวรเท่านั้น

(ค) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีสาระสำคัญ คือ ห้ามผู้ใดขายเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งสวนสาธารณะดังกล่าวจะต้องมีองค์ประกอบ ๒ ประการ

เช่นเดียวกันกับสวนสาธารณะของทางราชการ กล่าวคือ

๑. เป็นสถานที่สาธารณะที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

๒. เป็นของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

๒.๔ วันและเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใดๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา”

ปัจจุบันได้มีการออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ๔ วัน ได้แก่

- วันมาฆบูชา (วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓)
- วันวิสาขบูชา (วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖)
- วันอาสาฬหบูชา (วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘)
- วันเข้าพรรษา (วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘)

โดยประกาศดังกล่าวยกเว้นกรณีการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ซึ่งคำว่า “โรงแรม” ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(๑) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

นอกจากประกาศดังกล่าวจะยกเว้นสำหรับกรณีการขายในโรงแรมแล้ว ยังยกเว้นกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

ส่วนการจำกัดเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจุบันยังไม่ได้มีการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่อย่างใด จึงต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลาตามกฎหมายอื่นๆ ด้วย

กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๖ ตามความในกฎหมายว่าด้วยสุรา หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราดังกล่าวจำหน่ายสุราทุกชนิดในเวลาอื่น นอกจากตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจสำหรับนครหลวงกรุงเทพธนบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดอื่น

(๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่ายแจก หรือจัดเลี้ยงสุราทุกชนิด ในเขตเลือกตั้งในระหว่างเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวันจนสิ้นสุดวันเลือกตั้งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่ายแจก หรือจัดเลี้ยงสุราทุกชนิดในเขตเลือกตั้งในระหว่างเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวันจนสิ้นสุดวันเลือกตั้งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๔) กฎกระทรวงกำหนดเวลาขายสุราสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ และประเภทที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๔ ออกตามความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๔๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓

ข้อ ๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ หรือประเภทที่ ๔ ขายสุราได้เฉพาะภายในเวลาตั้งแต่ ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา

ข้อ ๓ ความในข้อ ๒ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายสุรา เกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งขายสุราในสถานบริการภายในเวลาทำการของสถานบริการนั้นเกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

๒.๕ การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้”

การ “ขาย” ในที่นี้หมายความว่ารวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

(๑๐) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น”

มาตรา ๔๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่”

ซึ่ง “เด็ก” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

ดังนั้น การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ถ้าขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลที่มีอายุ ระหว่าง ๑๙ – ๒๐ ปี จะถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพียงฉบับเดียว

กรณีตามมาตรา ๒๙ (๑) ศาลแขวงพิษณุโลกได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๖๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จากข้อเท็จจริงจำเลยจำหน่ายซึ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สุรา) ให้แก่ผู้มีชื่อซึ่งเป็นบุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ จำนวน ๔ คน ที่ร้านอาหารราตรีสโมสร อันเป็นการชักจูงส่งเสริมยินยอมให้เด็กดื่มสุรา เป็นการประพฤติดนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด หรือกระทำการใดๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางการค้า อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙, ๔๐

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๖, ๗๔ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙, ๔๐ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๖๒/๒๕๕๒ วินิจฉัยทำนองเดียวกัน)

๒.๖ ข้อห้ามในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) การใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

การขายโดยการใช้เครื่องขายอัตโนมัติ หมายถึงเป็นเครื่องขายที่ไม่ต้องมีผู้ขาย แต่ใช้เครื่องจักรกลเป็นตัวจ่ายสินค้าแทน เพียงแค่ลูกค้าจ่ายค่าทรัพย์สินตอบแทน เช่น เหรียญ ธนบัตร ใส่ลงไปในช่องที่กำหนด จากนั้นจะได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกมา

(๒) การเร่ขาย

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ต้องการให้ขายสุราตรงกับสถานที่ตั้งที่ขอใบอนุญาตจำหน่ายสุรา ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดให้ขายสุราตามที่กำหนดไว้ตามใบอนุญาตเท่านั้น ถ้าขายนอกเหนือจากสถานที่ที่ขออนุญาตก็มีความผิดฐานขายสุราโดยไม่มีใบอนุญาต

การเร่ขายเป็นการขายในลักษณะที่ไม่ประจำที่ ไม่เป็นปกติ เป็นครั้งคราว หรือชั่วคราว ณ สถานที่ที่ไม่ตรงกับที่ระบุไว้ในใบอนุญาต แม้จะตั้งอยู่กับที่ไม่เคลื่อนที่ไปตลอดเวลาก็ตาม ก็ถือเป็นการเร่ขาย และกรณีเป็นการขออนุญาตขายสุราในสถานที่ที่เป็นร้านค้าที่หนึ่ง แต่กลับมีการนำสุรามาตั้งขายอีกที่หนึ่ง ถือเป็นการขายนอกสถานที่ที่ขอใบอนุญาตไว้ ดังนั้น จึงเป็นความผิดฐานเร่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้

กรณีตามมาตรา ๓๐ (๒) ศาลแขวงขอนแก่นได้เคยมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๙๔/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จำเลยได้บังอาจขายเบียร์ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม จำนวน ๑ ขวด โดยวิธีเร่ขาย ณ บริเวณเทศกาลไหม อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๒) และ ๔๐ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการเร่ขาย ณ แผงลอยบริเวณงานประเพณีบุญเหล้าพระยีน อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ (๒) และ ๔๐ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๓๒๕/๒๕๕๒ , ๗๒๖๒/๒๕๕๒ , ๗๒๕๓/๒๕๕๒ วินิจฉัยทำนองเดียวกัน)

(๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

การลดราคา คือ การขายราคาลดต่ำกว่าปกติ (หมายความว่าราคาต่ำกว่าราคาขายตามปกติของสถานประกอบการนั้นๆ) โดยมีเจตนาพิเศษเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย การลดราคาต้องมีการซื้อขายและมีการลดราคาเกิดขึ้นแล้วจึงจะเป็นความผิดฐานขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยลดราคา หากยังไม่ได้มีการซื้อขายแต่มีการแสดงถ้อยคำที่สื่อให้คนทั่วไปรับทราบว่ามี การลดราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถือเป็นความผิดฐานโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรา ๓๒

(๔) การขายโดยให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

ตัวอย่าง การให้หรือเสนอให้สิทธิในการให้บริการ เช่น หากล้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อที่ระบุไว้จะได้รับบริการนวดฟรี เป็นต้น

ตัวอย่าง การให้สิทธิประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้ซื้อ เช่น เมื่อมีการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อที่ระบุไว้จะได้รับส่วนลดในการซื้อสินค้าอื่น เป็นต้น

ตัวอย่าง การให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน เช่น เมื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อที่ระบุไว้ มีสิทธิเข้าชมการแข่งขันฟุตบอล เป็นต้น

ตัวอย่าง การให้หรือเสนอให้สิทธิในการแสดง เช่น เมื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อที่ระบุไว้มีสิทธิเข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต เป็นต้น

ตัวอย่าง การให้หรือเสนอให้สิทธิในการชิงโชค ชิงรางวัล เช่น เมื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อที่ระบุไว้จะได้รับคูปองเขียนชื่อพร้อมที่อยู่เพื่อส่งชิงโชค ลุ้นรับรางวัลต่างๆ รวมถึงการได้รับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการแลกเปลี่ยน (ขาย) จากการจ่ายเงินเพื่อเล่นเกมชิงรางวัล เป็นต้น

กรณีตามมาตรา ๓๐ (๔) ศาลแขวงสงขลาได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๓๔/๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า จำเลยได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะการชิงโชค ชิงรางวัล โดยจัดให้ลูกค้าใช้ปืนอัตลดยิงตุ๊กตาให้ล้มในราคาครั้งละ ๒๐ บาท หากลูกค้ายิงตุ๊กตาล้มก็จะได้รับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการตอบแทนอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ (๔) และ ๔๑

(๕) การขายโดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

ตัวอย่าง การขายโดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น สะสมฉลากยี่ห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระบุไว้ครบ ๑๐ ใบสามารถนำมาแลกเปลี่ยนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เป็นต้น

ตัวอย่าง การขายโดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับสินค้าอื่น เช่น นำฉลากยี่ห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระบุไว้มาแลกรับแก้วน้ำได้ เป็นต้น

ตัวอย่าง การขายโดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับการให้บริการอย่างอื่น เช่น เมื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อที่ระบุไว้จะได้รับบริการล้างรถฟรี เป็นต้น

การกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อมนั้นเจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งที่จะควบคุมการขายในลักษณะเป็นการขายพ่วงซึ่งถือเป็นการบังคับซื้อไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ซึ่งในทางปฏิบัติลูกค้าจะต้องเป็นผู้กำหนดและเลือกซื้อสินค้าที่ตนต้องการได้เอง ร้านค้าจึงสามารถที่จะจัดสินค้าตามคำสั่งของลูกค้าได้ ดังนั้น ถ้าซื้อสินค้าแล้วจะต้องซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควบคู่กันไปด้วย หรือซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดหนึ่งแล้วจะต้องซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดเดียวกันหรือชนิดอื่นก็ตามควบคู่กันไปด้วย ก็ต้องห้ามโดยถือว่าเป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น กรณีการจัดกระเช้าโดยมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้เพื่อบริการลูกค้าโดยที่ลูกค้ามิได้เป็นผู้กำหนดสินค้าในกระเช้าด้วยตนเอง

กรณีตามมาตรา ๓๐ (๕) ศาลแขวงสงขลาได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๗/๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า จำเลยซึ่งเป็นผู้จัดการหรือผู้ดูแลสถานบริการ ได้บังอาจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะนำแผ่นป้ายแบนเนอร์ มีข้อความระบุการจัดโปรโมชั่นจำหน่ายเบียร์ช้าง จำนวน ๒ แผ่น เพื่อโฆษณาเบียร์ช้างในลักษณะที่มีการแถมและลดราคา ติดไว้บริเวณหน้าร้านและแยกสะพานดำ อันเป็นการจงใจหาประโยชน์ให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, ๓๐ (๕) และ ๔๑

๒.๗ สถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๑ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

คำว่า “เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา” หมายถึง พิธีกรรมที่ได้บัญญัติไว้ว่าต้องมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นเนื้อแท้ของพิธีกรรมนั้นๆ ซึ่งในปัจจุบันมีเพียงพิธีศีลมหาสนิทของศาสนาคริสต์เท่านั้น

กรณีตามมาตรา ๓๑ (๑) ศาลจังหวัดอุทัยธานีได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จากข้อเท็จจริงจำเลยบริโภคน้ำมันซึ่งเป็นเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการต้มเข้าสู่ร่างกายบริเวณยอดเขาสะแกกรัง ภายในบริเวณวัดสังกัสรัตนคีรี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องต้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑, ๔๒ และศาลแขวงลพบุรีได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๑/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสามได้บังอาจร่วมกันต้มสุราโดยพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันต้มสุรา อันเป็นการบริโภคเครื่องต้มแอลกอฮอล์ภายในวัดโล่ อันเป็นบริเวณภายในวัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาโดยไม่มีข้อยกเว้นตามกฎหมาย อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องต้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๑), ๔๒ (คำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๓๙/๒๕๕๑, ๔๗๖/๒๕๕๒ วินิจฉัยทำนองเดียวกัน)

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

กรณีการจัดเลี้ยงตามประเพณี ต้องมีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ ๑) เป็นการจัดให้มีการเลี้ยงอาหารโดยไม่มีการซื้อขาย และ ๒) เป็นประเพณี คือเป็นขนบธรรมเนียมหรือจารีตที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดร่วมกันมาจนกลายเป็นคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมทั่วไป

(๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องต้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

คำว่า “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” ต้องมีองค์ประกอบ คือ ๑) เป็นการจัดให้มีการเลี้ยงอาหารโดยไม่มีการซื้อขาย และ ๒) เป็นประเพณี คือเป็นขนบธรรมเนียมหรือจารีตประเพณีที่นิยมถือปฏิบัติสืบทอดร่วมกันมาจนกลายเป็นคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมทั่วไป เช่น งานแต่งงาน เป็นต้น

คำว่า “สถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องต้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” ต้องมีองค์ประกอบ คือ ๑) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนเรื่องการผสมเครื่องต้มแอลกอฮอล์ และ ๒) ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

กรณีตามมาตรา ๓๐ (๔) ศาลแขวงขอนแก่นได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๒๒/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันบริโภคสุราซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ณ บริเวณโรงอาหารหอพักนักศึกษา ๙ หลัง ภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ (๔), มาตรา ๔๒ และศาลจังหวัดอุทัยธานี ได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๗/๒๕๕๒ พิพากษาลงโทษจำเลยที่บริโภคเหล้าขาวซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยวิธีการดื่มเข้าสู่ร่างกายภายในบริเวณวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี ตามมาตรา ๓๐, ๔๒

(๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

กรณีตามมาตรา ๓๐ (๖) ศาลแขวงขอนแก่นได้เคยมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๑๙/๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ณ บริเวณสวนสาธารณะหนองเวงตราขู อันเป็นสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ (๖) (คำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๖๖๐/๒๕๕๒ วินิจฉัยทำนองเดียวกัน)

(๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
ปัจจุบันได้มีการออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มเติม ได้แก่

(ก) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีสาระสำคัญ คือ

๑. ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

๒. การห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามข้อ ๑ ไม่ใช้บังคับกับโรงงานผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกรณีที่มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเป็นขั้นตอนของการผลิตหรือรักษามาตรฐานการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(ข) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีสาระสำคัญ คือ

“ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางในขณะขับขี่หรือในขณะโดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ

คำว่า ทาง และ รถ หมายความว่า ทาง และ รถ ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก”

ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ ให้นิยามคำว่า ทาง และคำว่า รถ ไว้ดังนี้

“ทาง” หมายความว่า ทางเดินรถ ช่องเดินรถ ช่องเดินรถประจำทาง ไหล่ทาง ทางเท้า ทางข้าม ทางร่วมทางแยก ทางลาด ทางโค้ง สะพาน และลานที่ประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางส่วนบุคคลที่เจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้ในการจราจรหรือที่เจ้าพนักงานจราจรได้ประกาศให้เป็นทางตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย แต่ไม่รวมไปถึงทางรถไฟ

๒๐

อนึ่ง คำว่า “ทาง” ตามกฎหมายนี้จะรวมถึงทางส่วนบุคคลที่เจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้ในการจราจร แต่ไม่รวมถึงทางรถไฟ ดังนั้น ทางทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นของเอกชนหรือของราชการ ไม่ว่าจะมีการจ่ายเงินก่อนผ่านทางหรือไม่ก็ตาม หากประชาชนทั่วไปสามารถใช้ประโยชน์ทางนั้นในการจราจรได้ ก็ถือเป็นทางตามความหมายนี้แล้ว

“รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิด เว้นแต่รถไฟและรถราง (พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔)

ดังนั้น คำว่า “รถ” ตามกฎหมายนี้รวมถึงยานพาหนะทางบกทุกชนิด เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน รถม้า เกวียน เลื่อนหรือรถลากทุกชนิดที่มีการใช้กำลังทั้งเครื่องจักรและกำลังคน กำลังสัตว์ทุกชนิด แต่ไม่รวมถึงสัตว์พาหนะต่างๆ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย (เนื่องจากมีพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๔๘๒) ทั้งนี้ เว้นแต่รถไฟและรถราง อีกทั้งไม่รวมถึงรถเข็นของคนพิการหรือรถเข็นสำหรับเด็ก เนื่องจากถือเป็นคนเดินเท้า (ตามนิยามมาตรา ๔ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒)

ส่วนคำว่า “ขับขี่” หรือ “โดยสาร” ใช้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้ “ขับขี่” หมายถึง ก. สามารถบังคับเครื่องยนต์ให้ยานพาหนะเคลื่อนที่ไปได้ “โดยสาร” หมายถึง ก. อาศัยไปด้วย จะเห็นว่า ประกาศฉบับนี้เจตนาแบ่งคนที่เข้าไปอยู่ในรถทั้งหมดเป็น ๒ ประเภทเท่านั้น ได้แก่

๑. ผู้ขับขี่ คือ ผู้ซึ่งเข้าไปอยู่ในตำแหน่งของรถที่สามารถบังคับให้เคลื่อนที่ไปได้ และ

๒. ผู้โดยสาร คือ ผู้ซึ่งมิได้อยู่ในตำแหน่งของผู้ขับขี่ โดยคำว่า “โดยสาร” รวมถึงการอาศัยมากับรถหรือยานพาหนะนั้น หรือมีการใช้ประโยชน์จากรถหรือยานพาหนะนั้น ไม่ว่ารถหรือยานพาหนะนั้นจะจอดอยู่นิ่งๆ หรือเคลื่อนที่ไปก็ตาม

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า

๑) ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะที่ขับขี้อยู่ในรถหรือบนรถ

๒) ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะที่โดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ

ทั้งนี้รถนั้นต้องอยู่บนทาง ตามความหมายพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ว่ารถนั้นจะเคลื่อนที่หรือจอดอยู่นิ่งๆ ก็ตาม หากมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกรณีดังกล่าว ก็ถือเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ อีกทั้งหากผู้ขับรถปล่อยปละละเลย หรือมีการกระทำในลักษณะให้ความสะดวกหรือช่วยเหลือให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนรถขณะอยู่บนทาง ถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสนับสนุนให้ผู้อื่นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันจะเป็นความผิดตามกฎหมายดังกล่าวด้วย

(ค) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีสาระสำคัญ คือ ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี และประกาศนี้ไม่ใช้บังคับกับองค์การสุรา

คำว่า “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” มีลักษณะเช่นเดียวกับสถานที่ราชการ กล่าวคือ เป็นการจัดเลี้ยงในงานแต่งงานเท่านั้น

(ง) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีสาระสำคัญ คือ ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

๒.๘ การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม”

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆ โดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภท ให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร”

(๑) มาตรา ๓๒ วรรคแรก สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

(ก) ห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ “โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด ซึ่งการโฆษณาที่พบเห็นโดยทั่วไปกระทำไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งประโยชน์ในทางการค้าอยู่แล้ว กล่าวคือ ผู้โฆษณาต้องการเพิ่มยอดขาย การที่ยอดขายเพิ่มขึ้นคือมีผู้ตี้มมากขึ้น การโฆษณาจึงเป็นการจูงใจให้ตี้มในตัวเอง เมื่อโฆษณามีความหมายอยู่ในตัวว่าเป็นการจูงใจให้ตี้ม จึงไม่จำเป็นต้องมีถ้อยคำว่า “ชักจูงใจให้ตี้มมาต่อท้ายอีก” เพราะจะเป็นการซ้ำซ้อนกันโดยไม่จำเป็น

(ข) ห้ามผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม

ในส่วนนี้ไม่ใช่การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพราะจะไปซ้ำซ้อนกับส่วนแรกที่เป็นการโฆษณาโดยตรง การแสดงชื่อหรือเครื่องหมายการค้าในส่วนนี้ไม่ใช่การกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้า เช่น การกล่าวอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยกล่าวถึงชื่อของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ชนิดนั้น โดยที่ผู้กระทำมิใช่ผู้ผลิตหรือผู้ขาย จึงย่อมมิได้ทำไปเพื่อประโยชน์ในทางการค้า กรณีเช่นนี้ไม่ต้องด้วยข้อความในตอนแรกของมาตรา ๓๒ วรรคแรก เพราะตามนิยามการโฆษณาจะต้องทำไปเพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ผู้กระทำในกรณีนี้มีผู้ขายหรือผู้ผลิต แต่ก็แสดงออกซึ่งการกระทำในลักษณะอวดอ้างสรรพคุณหรือจูงใจให้ผู้อื่นเห็นดีเห็นงามกับการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ยี่ห้ออื่นๆ เทคนิคเช่นนี้ปรากฏให้เห็นได้ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ที่เยาวชนของชาติเข้าถึงได้ง่าย กฎหมายจึงต้องควบคุมถึงกรณีดังกล่าวด้วย

กรณีตามมาตรา ๓๒ วรรคแรก ได้มีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๑/๒๕๕๕ วินิจฉัยว่า การกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒ วรรคแรกแยกได้เป็น ๒ กรณี คือ กรณีแรกเป็นการที่ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นความผิดตามมาตราแล้ว ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มุ่งห้ามการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นหลักและเป็นการห้ามโฆษณาโดยเด็ดขาด อีกกรณีเป็นเรื่องที่ผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้าง

สรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๒) มาตรา ๓๒ วรรคสอง เป็นบทยกเว้นของมาตรา ๓๒ วรรคแรก หากผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นผู้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. การโฆษณากระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม

๒. การโฆษณานั้นต้องไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๓. การโฆษณานั้นสามารถปรากฏภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้กฎกระทรวง

ปัจจุบันได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งในกฎกระทรวงได้กำหนดค่านิยมเอาไว้ว่า

“ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ภาพเครื่องหมายการค้าของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

“ภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จดทะเบียนบริษัทไว้โดยถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ซ้ำหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ทั้งนี้ การให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม ต้องสื่อความหมายโดยมีการนำเสนอข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใดๆ ที่เป็นความรู้อย่างชัดเจนในลักษณะส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม หรือเป็นวิทยาการความรู้ที่สร้างค่านิยมที่ดีของสังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และต้องไม่มีลักษณะเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ คุณประโยชน์ คุณภาพของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือชักจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

การแสดงผลภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์สำหรับสื่อแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้สื่อทางกิจการโทรทัศน์ การฉายภาพ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ การแสดงผลภาพโดยผ่านเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใดในทำนองเดียวกัน ต้องมีขนาด

ไม่เกินกว่าร้อยละ ๕ ของพื้นที่โฆษณาทั้งหมดและไม่เกินกว่าร้อยละ ๕ ของเวลาในการโฆษณาทั้งหมด แต่ต้องไม่เกินกว่า ๒ วินาที โดยให้แสดงได้ตั้งแต่เวลา ๒๒.๐๐ น. ถึง ๐๕.๐๐ น. และให้แสดงภาพสัญลักษณ์ดังกล่าวเฉพาะในตอนท้ายของการโฆษณาเท่านั้น

(๒) กรณีสื่อสิ่งพิมพ์ ต้องมีขนาดไม่เกินกว่าร้อยละ ๕ ของพื้นที่โฆษณาทั้งหมด โดยห้ามแสดงที่ปกหน้า ปกหลัง คู่หน้ากลาง หรือที่สิ่งห่อหุ้มสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าว

(๓) กรณีสื่ออื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้แสดงได้ไม่เกินร้อยละ ๓ ของพื้นที่โฆษณาในสื่อนั้น

ให้มีการแสดงข้อความคำเตือนตลอดเวลาที่มีการแสดงภาพสัญลักษณ์ของเครื่องหมายแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยรูปแบบของข้อความคำเตือนให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ว่าด้วยรูปแบบและวิธีการแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๓ กล่าวคือ

การแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้สื่อทางกิจการโทรทัศน์ การฉายภาพ ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ การแสดงภาพโดยผ่านเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใดในทำนองเดียวกัน ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบเสียงและแบบข้อความอักษร โดย

(ก) การแสดงข้อความคำเตือนแบบเสียง ต้องรับฟังได้ชัดเจนทุกพยางค์ และสามารถเข้าใจความหมายได้ โดยมีระดับเสียงเทียบเท่ากับข้อความหลักของโฆษณา และให้แสดงเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ วินาที

(ข) การแสดงข้อความคำเตือนแบบข้อความอักษร ต้องแสดงเป็นอักษรลอย (Super) ด้วยตัวอักษรไทย “อังสะนา นิว” (Angsana New) แบบหนาหรือตัวอักษรอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเป็นสีขาวอยู่ภายในกรอบข้อความที่มีพื้นสีดำเข้ม ซึ่งสามารถอ่านได้ง่ายและมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยมีขนาดความสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกรอบข้อความคำเตือน และเส้นกรอบข้อความคำเตือนต้องมีสีแตกต่างอย่างชัดเจนกับสีพื้นโฆษณา โดยพื้นที่กรอบข้อความคำเตือนต้องเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของพื้นที่โฆษณา และมีความยาวตลอดตามแนวนอน ขิดขอบบนจอภาพ ทั้งนี้ต้องแสดงข้อความคำเตือนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ วินาที

(๒) กรณีสื่อสิ่งพิมพ์ ต้องแสดงข้อความคำเตือนแบบข้อความอักษร ด้วยตัวอักษรไทย “อังสะนา นิว” (Angsana New) แบบหนาหรือตัวอักษรอื่นที่มีลักษณะ

ใกล้เคียงกันเป็นสีขาวอยู่ภายในกรอบคำเตือนที่มีพื้นสีดำเข้ม ซึ่งสามารถอ่านได้ง่ายและมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยมีขนาดความสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกรอบข้อความคำเตือน และเส้นกรอบข้อความคำเตือนต้องมีสีแตกต่างอย่างชัดเจนกับสีพื้นโฆษณา โดยพื้นที่กรอบข้อความคำเตือนต้องเป็นสีเหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของพื้นที่โฆษณา และมีความยาวตลอดตามแนวนอนชิดขอบบนพื้นที่โฆษณา

(๓) กรณีสีอื่นใดนอกจากสีตาม (๑) และ (๒) ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบข้อความอักษรตามแนวนอนอยู่ด้านบนสุดของพื้นที่โฆษณาด้วยตัวอักษรไทย “อังสะนา นิว” (Angsana New) แบบหนาหรือตัวอักษรอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เป็นตัวอักษรสีขาวบนพื้นสีดำเข้ม โดยมีขนาดความสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกรอบข้อความคำเตือน ซึ่งสามารถอ่านได้ง่ายและมองเห็นได้อย่างชัดเจน และพื้นที่ข้อความคำเตือนมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของพื้นที่โฆษณา

การแสดงข้อความคำเตือน จะต้องแสดงอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) “สุรา เป็นเหตุก่อมะเร็งได้”
- (๒) “สุรา เป็นเหตุให้เชื้อกลั่มได้”
- (๓) “สุรา เป็นเหตุให้พิการและเสียชีวิตได้”
- (๔) “สุรา เป็นเหตุทะเลาะวิวาทและอาชญากรรมได้”
- (๕) “สุรา ทำร้ายครอบครัว ทำลายสังคมได้”

การแสดงข้อความคำเตือนนั้น หากเป็นข้อความคำเตือนของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ หรือไวน์ ให้เปลี่ยนคำว่า “สุรา” เป็นคำว่า “เบียร์” หรือ “ไวน์” แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ กรณีเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทอื่น หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมสำเร็จรูป ให้ใช้คำว่า “สุรา”

กรณีการแสดงผลลักษณะของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้ใช้คำที่แสดงถึงผลิตภัณฑ์ที่เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดประเภทหนึ่งของบริษัทดังกล่าว

(๓) มาตรา ๓๒ วรรคสามเป็นบทยกเว้นเช่นเดียวกัน กล่าวคือ หลักเกณฑ์การโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร เช่น การถ่ายทอดรายการต่างๆ เป็นต้น แต่จะบันทึกเทปแล้วมาฉายซ้ำไม่ได้

การเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

การเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อตรวจสอบการกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบด้วย การเฝ้าระวังทางสื่อต่างๆ และปฏิบัติการภาคสนามเพื่อเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมาย

๒๖

๑. การเฝ้าระวังทางสื่อต่างๆ

๑.๑ ทางหนังสือพิมพ์ คือ การสืบค้นข้อมูลการฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหนังสือพิมพ์

๑.๒ ทางเว็บไซต์/โทรทัศน์ คือ การสืบค้นข้อมูลการละเมิดกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเว็บไซต์และโทรทัศน์

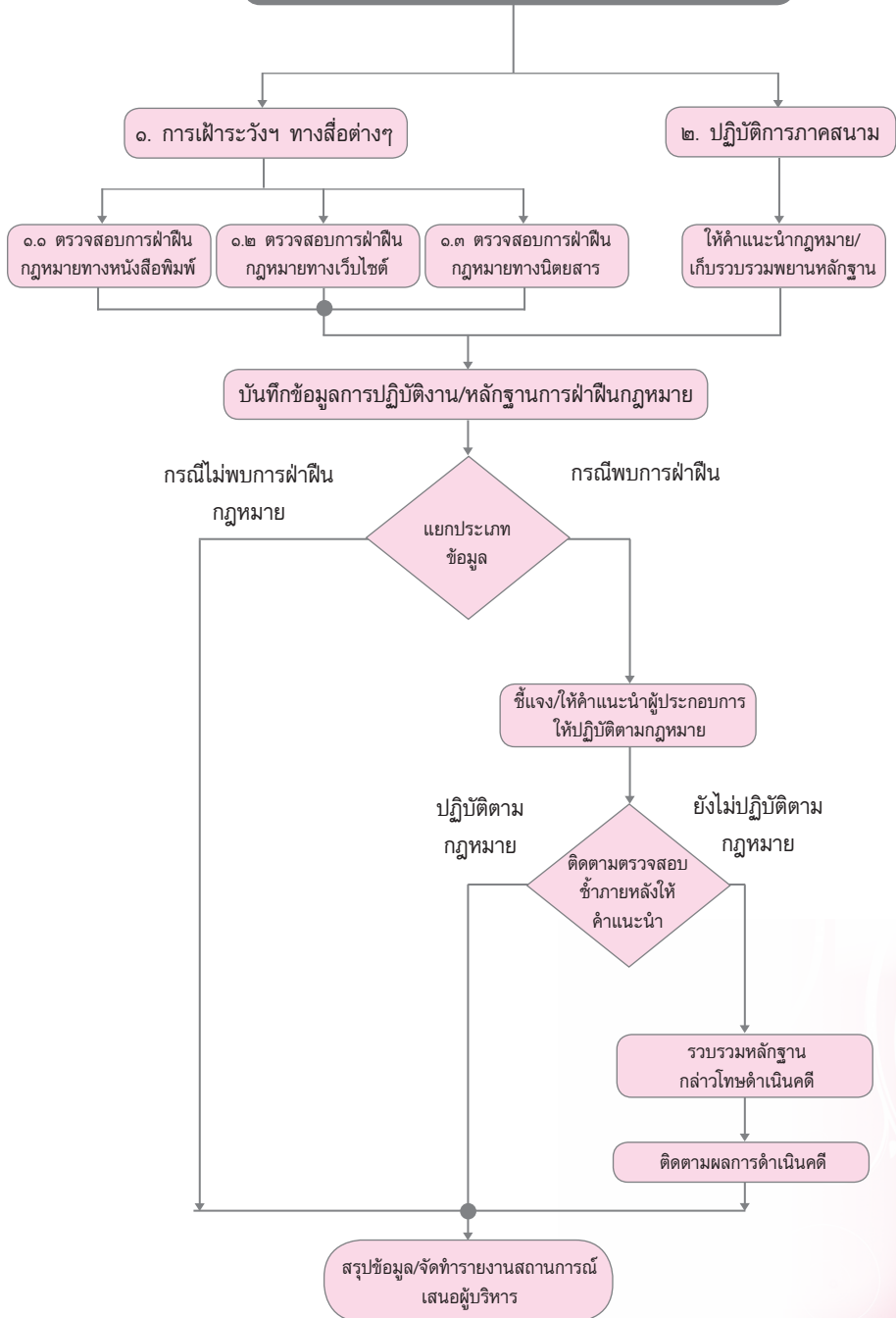
๑.๓ ทางนิตยสาร คือ การลงพื้นที่เพื่อสืบค้นข้อมูลการละเมิดกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนิตยสารตามแผงหนังสือ

๒. ปฏิบัติการภาคสนามเพื่อเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมาย

ปฏิบัติการภาคสนามเพื่อเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมาย คือ การลงพื้นที่ให้คำแนะนำข้อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ประกอบการ ร้านค้า และประชาชน การให้คำแนะนำเบื้องต้นเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมถึงการลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมพยานหลักฐานการฝ่าฝืนกฎหมายโดยการแฝงตัวเป็นประชาชน

ในการดำเนินการเฝ้าระวัง หากพบการฝ่าฝืนกฎหมาย จะชี้แจงและให้คำแนะนำข้อกฎหมายแก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และดำเนินการตรวจสอบซ้ำหากยังไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจพิจารณากล่าวโทษดำเนินคดี โดยกระบวนการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กล่าวไว้ในบทที่ ๔

การเฝ้าระวังการฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๔.๑ การตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๑

ขั้นตอนการดำเนินงานตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๔.๑.๑ การเตรียมการ (วางแผน) แบ่งออกเป็น

(๑) ศึกษาพื้นที่เป้าหมายให้ชัดเจนและจัดทำแผนที่โดยสังเขป

ควรมีการเฝ้าระวังก่อนเพื่อตรวจสอบข้อมูลพื้นที่ และเป้าหมาย ซึ่งผู้ที่ออกตรวจจะต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติรวมอยู่ด้วย เนื่องจากจะต้องมีการแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ มีการประสานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ของสาธารณสุขที่ดูแลพื้นที่ นิติกร ผู้สื่อข่าว (กรณีทำข่าว) เพื่อแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ (พิจารณาแล้วแต่กรณีไป)

(๒) เตรียมบุคลากร/อุปกรณ์ที่จะปฏิบัติงาน โดยแบ่งออกเป็น

บุคลากร

- พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ (ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่)
- นิติกร/ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย (มีความรู้ด้านกฎหมาย)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ (แล้วแต่กรณี)
- เจ้าหน้าที่ถ่ายภาพนิ่งและ/วิดีโอ สื่อมวลชน (แล้วแต่กรณี)
- เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
- พนักงานขับรถยนต์

อุปกรณ์

- กล้องถ่ายรูปและ/กล้องวิดีโอ
- แบบฟอร์มบันทึกการตรวจ กระดาษคาร์บอนไว้ทำสำเนา (บันทึกจับกุมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ต้องชี้แจงข้อกฎหมายให้ตำรวจทราบถึงฐานความผิด)

- หนังสือติดต่อราชการอื่นๆ แล้วแต่กรณี

- เทปอัดเสียง (ถ้ามี) ของใส่ของกลาง เทปขาว ปากกา
ที่เขียนกระดาษ

- ธนบัตรสำหรับใช้ในการทดสอบข้อ

(๓) แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน อย่าให้เกิดความสับสน

(๔) เข้าใจถึงเป้าหมาย/หรือสิ่งที่ต้องการจากการตรวจ

(๕) เป็นความลับ

๔.๑.๒ การปฏิบัติงานสำรวจ - ตรวจสอบ

(๑) ตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๒) หากพบการกระทำความผิดให้แสดงตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
โดยการแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อผู้กระทำความผิด หรือผู้ซึ่งจะต้อง
รับผิดชอบ

(๓) แจ้งการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ชี้แจงให้ผู้ฝ่าฝืนและ
ผู้รับผิดชอบทราบและเข้าใจในข้อกฎหมาย รวมทั้งเจตนารมณ์ของกฎหมายด้วย

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานการกระทำความผิด ของที่ได้หรือใช้ในการ
กระทำความผิด เช่น

- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น
- รูปภาพการกระทำความผิด
- รูปภาพป้ายโฆษณาต่างๆ
- เงินสำหรับใช้ในการทดสอบข้อ พร้อมใบเสร็จรับเงิน เพื่อประกอบ

การพิจารณาคดี แล้วแต่กรณี

- บันทึกคำให้การตามข้อเท็จจริง

- ต้องจัดทำบันทึกให้ชัดเจน บรรยายข้อเท็จจริงที่พบว่าเป็น
ความผิด และอธิบายข้อกฎหมาย

- ลงลายมือชื่อกำกับ ให้ผู้กระทำความผิด/ เจ้าของสถานที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ พยาน ลงลายมือชื่อกำกับรับทราบทุกครั้ง

สรุปการดำเนินงานบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- การเข้าแสดงตัวเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
- การเก็บพยานหลักฐาน เช่น พยานวัตถุ (เครื่องดื่มแอลกอฮอล์, บุคคลอายุ
ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์) พยานแวดล้อม (รูปถ่าย, สื่อโฆษณาประเภทต่างๆ)
- การบันทึกคำให้การ/การบันทึกการตรวจสถานที่ตามพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีเป็นผู้กล่าวหา เตรียมคำให้การ ซึ่งต้องบรรยายรายละเอียด และขั้นตอนเกี่ยวกับการสืบสวน และพฤติการณ์ที่เข้าทำการจับกุม ส่งมอบพยานหลักฐาน พยานวัตถุ พยานเอกสาร รวมถึงภาพถ่าย ภาพวิดีโอ (VDO) ที่บันทึกไว้ควรสำเนาเก็บไว้เป็นหลักฐานด้วย ติดตามผลคดีชั้นอัยการ และชั้นศาล (ประสานจากพนักงานสอบสวน หรือเสมียนคดี) นำผลการดำเนินการมาบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

การดำเนินงานตรวจจับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบ่งเป็น

๑. เก็บรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานประกอบการ เช่น ภาพถ่าย วิดีโอ บันทึกคำให้การ และทำสรุปข้อเท็จจริงที่พบจากการลงพื้นที่ว่าพบการกระทำความผิดฐานใดบ้าง เพื่อใช้ในการกล่าวโทษผู้กระทำความผิดและเป็นพยานหลักฐานให้แก่พนักงานสอบสวน

๒. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเชิญตัวผู้กระทำความผิดไปที่สถานีตำรวจ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ตัวอย่างบันทึกการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

บันทึกการตรวจสอบ

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ด้วยคำของ.....เรื่อง ตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
ต่อหน้า 1..... 2 3

ข้อ 1 ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....
บัตรประจำตัวประชาชน/ใบขับขี่/อื่นๆ ระบุ..... เลขที่..... เป็น.....
ชื่อสถานที่..... ประเภท..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ.....
จังหวัด..... โทร..... โทรสาร.....

ข้อ 2 ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำว่า เวลาประมาณ..... น. พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ดังรายนามข้างต้น ได้แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่และเข้าตรวจสอบสถานที่ พร้อมทั้งได้ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบดังนี้
1.ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์ 2.ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ
ลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย การให้หรือเสนอให้สิทธิในการชิงโชค ชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดตอบแทน การแจก
แถม ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือการให้บริการอย่างอื่น 3.จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในช่วงเวลา 11.00-14.00 น. และ
17.00 -24.00 น. 4.ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา 5.ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้กระทำการถูกต้องตามกฎหมาย

จากการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งว่าการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดตามกฎหมาย ประสงค์ให้ข้าพเจ้า และ/หรือ
ผู้มีอำนาจจัดการสถานที่ ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ข้อ 3 ข้าพเจ้ารับรองว่าถ้อยคำที่ข้าพเจ้าให้ไว้ข้างต้นเป็นความจริงจริงทุกประการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงให้
เข้าใจดีแล้ว โดยมีได้มีการถ้อยลง ชูเชิญ และชักจูงแต่ประการใด และมีได้ทำให้ทรัพย์สินของข้าพเจ้าสูญหาย เสียหายแต่ประการใด

ข้อ 4 ข้าพเจ้าขอรับรองจะปฏิบัติตามที่ได้ให้ถ้อยคำไว้แล้วทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อเจ้าพนักงาน

หมายเหตุ:

ในกรณีที่มีข้อสงสัย/ปัญหา/ หรือพบ
การกระทำความผิดเกี่ยวกับสุราและสุรา
สามารถสอบถาม/ร้องเรียนได้ที่ ศูนย์รับเรื่อง
ร้องเรียนสุราและสุรา โทร. 0-2590-3342

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ถ้อยคำ
(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึกภาพ
(.....)

ตัวอย่างวิธีการบันทึกการตรวจเดือน ประชาสัมพันธ์

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอให้อภัยคำว่า เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังรายนามข้างต้น ได้แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่และเข้าตรวจสอบสถานที่ พร้อมทั้งได้ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบ ดังนี้ ๑. ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ๒. ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย การให้หรือเสนอให้สิทธิในการชิงโชค ชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดตอบแทน การแจก แถม ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือการให้บริการอย่างอื่น ๓. จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในช่วงเวลา ๑๑.๐๐ – ๑๔.๐๐ น. และ ๑๗.๐๐ – ๒๔.๐๐ น. ๔. ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

๓๒

ความผิดมาตรา ๒๗

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดโดยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ยี่ห้อ..... ในสถานที่หรือบริเวณ ดังนี้

- (๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โดยพบที่.....
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา โดยพบที่.....
- (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร โดยพบที่.....
- (๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก โดยพบที่.....
- (๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยพบที่.....
- (๖) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยพบที่.....
- (๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน โดยทั่วไป โดยพบที่.....

ความผิดมาตรา ๒๘

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดโดยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ยี่ห้อ..... ในวันหรือเวลา..... ที่กฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความผิดมาตรา ๒๙ (๑)

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดโดยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ให้แก่บุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ดังนี้

๑. นาย พ กินน้ำ เลขบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ ๑ ๖๗๙๙ ๐๐๒๐๕ ๖๖ ๑
เกิดวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ณ ปัจจุบันมีอายุ.....ปี ยินยอมรับว่าซื้อเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ ยี่ห้อ.....จากร้านดังกล่าวข้างต้นจริง จึงลงลายมือชื่อไว้.....

๒. นาย ก ทานน้ำ เลขบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ ๒ ๖๘๗๗ ๐๐๒๐๑ ๙๙ ๒
เกิดวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ณ ปัจจุบันมีอายุ.....ปี ยินยอมรับว่าซื้อเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ ยี่ห้อ.....จากร้านดังกล่าวข้างต้นจริง จึงลงลายมือชื่อไว้.....

ความผิดมาตรา ๒๙ (๒)

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดโดยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ให้แก่บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้ โดยผู้ซื้อมีอาการ.....ดังนี้

๑. นาย พ กินน้ำ เลขบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ ๑ ๖๗๙๙ ๐๐๒๐๕ ๖๖ ๑
(ถ้ามี)

๒. นาย ก ทานน้ำ เลขบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ ๒ ๖๘๗๗ ๐๐๒๐๑ ๙๙ ๒
(ถ้ามี)

ความผิดมาตรา ๓๐

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดโดยขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
โดยวิธีการหรือลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ดังนี้

(๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ กล่าวคือ.....(ข้อเท็จจริงที่พบ).....

(๒) การเร่ขาย กล่าวคือ.....(ข้อเท็จจริงที่พบ).....

(๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย กล่าวคือ.....(ข้อเท็จจริง
ที่พบ).....

(๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ
การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มา
แลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ กล่าวคือ.....(ข้อเท็จจริงที่พบ).....

(๕) โดยแจกแถมให้หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น
หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะ
เป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม กล่าวคือ.....(ข้อเท็จจริงที่พบ).....

ความผิดมาตรา ๓๑

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดฐานดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ยี่ห้อ.....ในสถานที่หรือบริเวณ ดังนี้

- (๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โดยพบที่.....
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา โดยพบที่.....
- (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร โดยพบที่.....
- (๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยพบที่.....
- (๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยพบที่.....
- (๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป โดยพบที่.....

๓๔

ความผิดมาตรา ๓๒

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดฐานโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม ดังนี้

๑. พบสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ.....ประเภท.....บริเวณ.....มีการปรากฏ.....(ชื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, เครื่องหมายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ข้อความ).....

๒. พบสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยี่ห้อ.....ประเภท.....บริเวณ.....มีการปรากฏ.....(ชื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, เครื่องหมายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ข้อความโปรโมชัน).....

๔.๒ การรวบรวมพยานหลักฐาน

พยานหลักฐานที่ควรปรากฏในความผิดฐานต่างๆ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีดังนี้

๔.๒.๑ ความผิดฐานไม่จัดให้มีบรรจุภัณฑ์หรือฉลากหรือข้อความคำเตือนตามกฎหมาย (มาตรา ๒๖)

- (๑) ภาพถ่ายของสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด/ภาพถ่ายสถานที่ที่พบวัตถุแห่งการกระทำผิด/ภาพถ่ายสถานที่ที่เป็นสำนักงานหรือสถานที่ปฏิบัติการ
- (๒) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งพอสั่งแช
- (๓) เอกสารแสดงการได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ผลิตหรือนำเข้า
- (๔) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ระบุยี่ห้อ จำนวน)
- (๕) วัตถุที่ใช้บรรจุเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๖) บรรจุภัณฑ์ หรือฉลาก หรือข้อความคำเตือนเท่าที่ปรากฏ

(๗) ถ้อยคำของพยานบุคคลที่รับรองพฤติการณ์การกระทำ หรือ ความแท้จริงของพยานเอกสารและพยานวัตถุที่อ้างถึง

(๘) หลักฐานแสดงความเป็นนิติบุคคลของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า

(๙) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

๔.๒.๒ ความผิดฐานจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ห้ามจำหน่าย

(มาตรา ๒๗)

(๑) ภาพถ่ายของสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด

(๒) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งพอสังเขป

(๓) พยานเอกสารที่ยืนยันลักษณะของสถานที่เกิดเหตุ

(๔) ภาพถ่ายขณะเกิดเหตุที่แสดงพฤติการณ์การกระทำ

(๕) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๖) พยานบุคคลที่ยืนยันความแท้จริงของพยานวัตถุหรือพยาน

เอกสารที่อ้างถึง

(๗) พยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่แสดงการขาย

(๘) ถ้อยคำของผู้ซื้อหรือรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๙) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) ภาพถ่ายใบเสร็จรับเงิน (กรณีทดสอบซื้อ)

๔.๒.๓ ความผิดฐานจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาห้ามจำหน่าย

(มาตรา ๒๘)

(๑) ภาพถ่ายของสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด

(๒) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งพอสังเขป

(๓) ภาพถ่ายขณะเกิดเหตุที่แสดงพฤติการณ์การกระทำ

(๔) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) ภาพถ่ายที่อาจแสดงเวลาในการกระทำผิด เช่น นาฬิกาในสถานที่

จำหน่าย

(๖) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี/ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่

๒๕๓

(๗) พยานบุคคลที่ยืนยันความแท้จริงของพยานวัตถุหรือพยาน

เอกสารที่อ้างถึง

(๘) พยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่แสดงการขายใน

เวลาต้องห้าม

- (๙) ถ้อยคำของผู้ซื้อหรือรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๑๐) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๑) ภาพถ่ายใบเสร็จรับเงิน (กรณีทดสอบซื้อ)

๔.๒.๔ ความผิดฐานจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่ห้ามจำหน่าย

(มาตรา ๒๙)

๔.๒.๔.๑ บุคคลที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

- (๑) ภาพถ่ายแสดงสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด
- (๒) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งพอสังเขป
- (๓) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๔) หลักฐานแสดงอายุของผู้ซื้อ/บัตรประชาชน/สำเนา
- (๕) พยานบุคคลที่ยืนยันความแท้จริงของพยานวัตถุหรือ

ทะเบียนบ้าน

พยานเอกสารที่อ้างถึง

- (๖) ถ้อยคำของผู้ปกครองผู้ซื้อที่มีอายุต่ำ ๒๐ ปี
- (๗) ถ้อยคำของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๘) ถ้อยคำพยานบุคคลที่แสดงการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๙) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๐) ภาพถ่ายใบเสร็จรับเงิน (กรณีทดสอบซื้อ)

๔.๒.๔.๒ บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

- (๑) ภาพถ่ายแสดงสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด
- (๒) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งพอสังเขป
- (๓) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๔) ภาพถ่ายบุคคลผู้ซื้อที่แสดงอาการมึนเมา
- (๕) ผลการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากผู้ซื้อที่มีอาการ

มึนเมา

- (๖) พยานบุคคลที่ยืนยันความแท้จริงของพยานวัตถุหรือ

พยานเอกสารที่อ้างถึง

- (๗) ถ้อยคำของพยานที่พบเห็นอาการมึนเมาของผู้ซื้อ
- (๘) ถ้อยคำของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๙) ถ้อยคำพยานบุคคลที่แสดงการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๑๐) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) ภาพถ่ายใบเสร็จรับเงิน (กรณีทดสอบซื้อ)

๔.๒.๕ ความผิดฐานจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือลักษณะต้องห้าม (มาตรา ๓๐)

- (๑) ภาพถ่ายแสดงสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด
- (๒) เครื่องมือที่ใช้ในการจำหน่ายอัตโนมัติ (กรณีมาตรา ๓๐ (๑))
- (๓) ใบอนุญาตจำหน่ายสุรา (กรณีตามมาตรา ๓๐ (๒))
- (๔) เอกสารแสดงการลดราคาหรือภาพถ่าย/เอกสารแสดงราคาขายตามปกติ (กรณีมาตรา ๓๐ (๓))
- (๕) เอกสารแสดงการเสนอประโยชน์ตอบแทนผู้ซื้อ/เอกสารที่แสดงสิทธิประโยชน์ของผู้ซื้อ/สิ่งของหรือสินค้าที่ได้จากการแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (กรณีตามมาตรา ๓๐ (๔))
- (๖) เอกสารแสดงวิธีการแจกหรือแลกเปลี่ยนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ซื้อ (กรณีตามมาตรา ๓๐ (๕))
- (๗) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๘) ถ้อยคำพยานบุคคลที่รับรองความแท้จริงของพยานวัตถุและพยานเอกสาร
- (๙) ถ้อยคำของผู้ซื้อ
- (๑๐) ถ้อยคำพยานอื่นที่แสดงวิธีการขาย
- (๑๑) ภาพถ่ายใบเสร็จรับเงิน (กรณีทดสอบซื้อ)

๔.๒.๖ ความผิดฐานบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ห้ามบริโภค (มาตรา ๓๑)

- (๑) ภาพถ่ายของสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด
- (๒) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งพอสังเขป
- (๓) พยานเอกสารที่ยืนยันลักษณะของสถานที่เกิดเหตุ
- (๔) ภาพถ่ายขณะเกิดเหตุที่แสดงพฤติการณ์การบริโภค
- (๕) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๖) ถ้อยคำพยานบุคคลที่รับรองความแท้จริงของพยานวัตถุหรือพยานเอกสารที่อ้างถึง
- (๗) พยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำข้อเท็จจริงการบริโภคของผู้ถูกกล่าวหา
- (๘) ผลการตรวจหาแอลกอฮอล์ของผู้บริโภค
- (๙) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

๔.๒.๗ ความผิดฐานโฆษณา (มาตรา ๓๒)

- (๑) ภาพถ่ายของสถานที่เกิดเหตุอย่างละเอียด
- (๒) เอกสารแสดงข้อความที่โฆษณา พร้อมคำแปล
- (๓) เอกสารหรือภาพถ่ายแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์

- (๔) เครื่องมือ เครื่องใช้/อุปกรณ์ ประกอบการดำเนินการ
- (๕) ภาพถ่ายการแสดงข้อความ/ชื่อ/เครื่องหมาย
- (๖) ภาพถ่ายสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการ
- (๗) พยานบุคคลที่ยืนยันความแท้จริงของพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ
- (๘) ถ้อยคำของเจ้าของสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการ
- (๙) ถ้อยคำของประชาชนผู้พบเห็นการดำเนินการพร้อมความเห็น

ผลกระทบที่เกิดจากการโฆษณา

(๑๐) ถ้อยคำของพยานผู้เชี่ยวชาญในการโฆษณารูปแบบต่างๆ พร้อมความเห็นผลกระทบที่เกิดจากการโฆษณา

(๑๑) หลักฐานหรือความเห็นของบุคคลที่แสดงถึงการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ดื่ม

(๑๒) หลักฐานแสดงความเป็นนิติบุคคล

(๑๓) ภาพถ่ายเครื่องหมายการค้า (ถ้ามี)

(๑๔) เอกสารแสดงความเป็นผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑๕) ตัวอย่างเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑๖) ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่ยืนยันความเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑๗) ภาพถ่ายการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

๔.๒.๘ ความผิดฐานต่อสูัขัดขวาง/ไม่อำนวยความสะดวก/ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔๔)

(๑) หลักฐานแสดงความเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่/คำสั่งแต่งตั้ง

(๒) เอกสารแสดงการกำหนดหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) คำสั่งแสดงการปฏิบัติหน้าที่ในกิจการนั้น

(๔) บันทึกถ้อยคำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพฤติการณ์

(๕) พยานบุคคลผู้พบเห็นการต่อสูัขัดขวางหรือการไม่อำนวยความสะดวก

ความสะดวกโดยละเอียด

(๖) ภาพถ่ายสถานที่ทำการ/สถานที่ปฏิบัติการของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า หรือผู้ขาย

(๗) ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ

(๘) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ยึดหรืออายัดไว้

(๙) เอกสารหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) หลักฐานแสดงการส่งและรับหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) บันทึกถ้อยคำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แสดงเหตุผลในการเข้าไปในสถานที่ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์/ออกหนังสือเรียก

๔.๓ การกล่าวโทษดำเนินคดี

แบ่งได้ ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีทำหนังสือกล่าวโทษเพื่อดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด

(๒) กรณีจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กรณีทำหนังสือกล่าวโทษเพื่อดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด

วิธีการ

๑. เก็บรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่พบในสถานที่เกิดเหตุ

- ภาพถ่าย/วิดีโอ เพื่อใช้ประกอบในการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด เช่น ภาพสถานที่เกิดเหตุ ภาพแสดงพฤติการณ์การกระทำความผิด โดยพิจารณาจากฐานความผิดที่เกิดขึ้น

- ภาพถ่าย/วิดีโอ ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. ทำบันทึกการตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. ทำเอกสารสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่พบจากการเข้าตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เพื่อใช้ในการกล่าวโทษผู้กระทำความผิดและเป็นพยานหลักฐานให้แก่พนักงานสอบสวน

เนื้อหาในเอกสารสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

- วัน เวลาที่พบการกระทำความผิด
- รายนามพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ร่วมออกดำเนินการ
- สถานที่ที่พบการกระทำความผิด

- ผู้กระทำความผิด
- ผลการตรวจสอบ ลำดับเหตุการณ์ข้อเท็จจริงที่พบ
- ความผิดและบทกำหนดโทษ

๔. นำภาพหลักฐานที่ได้มารวบรวมทำภาพเอกสารเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคดี

๕. ทำหนังสือกล่าวโทษพร้อมรวบรวมพยานหลักฐานส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

สิ่งที่ต้องส่งพร้อมหนังสือกล่าวโทษ

- เอกสารสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- ภาพพยานหลักฐาน (พิจารณาตามฐานความผิด)

๖. หลังจากส่งหนังสือกล่าวโทษแล้ว อาจต้องให้การต่อพนักงานสอบสวนเพื่อทำบันทึกคำให้การดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

กรณีจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ

วิธีการ

๑. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเชิญตัวผู้กระทำความผิดไปที่สถานีตำรวจ
๒. พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อทำบันทึกจับกุมผู้กระทำความผิดส่งต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
๓. เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกประจำวันตามระบบ
๔. พนักงานเจ้าหน้าที่ให้การต่อพนักงานสอบสวนเพื่อทำบันทึกคำให้การประกอบในสำนวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

จากแนวทางการตรวจจับทั้งสองขั้นตอนจะเห็นว่าขั้นตอนแรกจะเป็นขั้นตอนที่กล่าวโทษต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการดำเนินการดังกล่าวสามารถจับดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้หลายราย ส่วนแนวทางที่สองเป็นแนวทางที่เชิญตัวผู้กระทำความผิดไปโรงพักหรือจับกุมผู้กระทำความผิด ซึ่งแนวทางนี้จะใช้เวลามากและมีขั้นตอนเยอะ ทำให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้น้อย แต่จะเห็นผลชัดเจนมาก

๔.๔ การติดตามผลการดำเนินคดี

๔.๔.๑ ในชั้นพนักงานสอบสวน

ขอข้อมูลรายละเอียดของคดีจากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เช่น หมายเลขคดี นามพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ โดยขอหมายเลขโทรศัพท์ในการติดต่อสอบถาม เพื่อติดตามความก้าวหน้าของคดีว่าดำเนินการถึงขั้นตอนใด

๔.๔.๒ ในชั้นพนักงานอัยการ

กรณีพนักงานสอบสวนส่งฟ้องและส่งเรื่องให้พนักงานอัยการ โดยขอข้อมูลรายละเอียดของคดีจากพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบ เช่น หมายเลขคดีนามพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบ หมายเลขโทรศัพท์ในการติดต่อสอบถาม เพื่อติดตามความก้าวหน้าของคดีว่าดำเนินการถึงขั้นตอนใด

๔.๔.๓ ในชั้นศาล

กรณีที่พนักงานอัยการสั่งฟ้อง โดยขอข้อมูลรายละเอียดของคดี ศาลที่พิจารณาคดี หมายเลขคดีดำ (และหมายเลขคดีแดง กรณีมีคำพิพากษาแล้ว) หมายเลขโทรศัพท์ในการติดต่อสอบถาม พร้อมทั้งทำหนังสือขอคัดคำคู่ความ คำให้การพยาน และคำพิพากษา

ทั้งนี้ หลังจากที่ได้ติดตามผลการดำเนินคดีจนคดีถึงที่สุด ให้รายงานผลการดำเนินงานมายังสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเก็บรวบรวมเป็นฐานข้อมูลในการดำเนินงานต่อไป

๔.๕ การระงับคดีโดยการเปรียบเทียบ

นอกจากการพิจารณาพิพากษาของศาลที่จะมีผลให้คดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นอันระงับ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๕ ยังกำหนดให้คดีตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันระงับได้โดยการเปรียบเทียบ โดยบัญญัติว่า

“บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

การเปรียบเทียบ คือ การที่พนักงานสอบสวนซึ่งมีอำนาจสอบสวนคดีนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ทำการกำหนดค่าปรับ

แก่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด ซึ่งหลังจากผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับแล้ว มีผลให้คดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตามมาตรา ๔๕ อำนาจในการเปรียบเทียบเป็นของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน (ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด) หรือบุคคลที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มอบหมาย ซึ่งปัจจุบันได้มีการออกคำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบหมายให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

๔๒

๑. คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

๑.๑ ปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน

๑.๒ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้แทน

๑.๓ ผู้อำนวยการสำนักอนามัยหรือผู้แทน

๒. คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบจังหวัด ประกอบด้วย

๒.๑ อัยการจังหวัดหรือผู้แทน

๒.๒ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน

๒.๓ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้แทน

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในสังกัดกรมควบคุมโรค ได้แก่

๓.๑ อธิบดีกรมควบคุมโรค

๓.๒ รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

๓.๓ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๓.๔ ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สังกัดกรมควบคุมโรค ระดับชำนาญการขึ้นไป

และคำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) มอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเฉพาะคดีความผิดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวง

โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังกล่าว จะต้องดำเนินการเปรียบเทียบภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ขั้นตอนการเปรียบเทียบในส่วนของพนักงานสอบสวน

ตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง มอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) มอบหมายให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบเฉพาะคดีความผิดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวง (คดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ) ได้แก่ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗ ถึงมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖ ดังนั้น หากพนักงานสอบสวนเป็นผู้พบการกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าวสามารถดำเนินการเปรียบเทียบได้ทันที แต่หากเป็นความผิดตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๒ พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจเปรียบเทียบ แต่จะต้องดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง (คดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณา)

เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องร้องทุกข์/กล่าวโทษว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ตรวจสอบพฤติการณ์และฐานความผิดตามที่กล่าวหา และเห็นว่าคดียันอยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วแจ้งผลการเปรียบเทียบให้ผู้ร้องทุกข์/กล่าวโทษทราบ

ข้อสังเกต

พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบนับแต่วันที่ผู้ต้องหาแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบและเสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากผู้ต้องหาไม่ได้ชำระค่าเปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ขั้นตอนที่สอง (คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณา)

เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องร้องทุกข์/กล่าวโทษว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ตรวจสอบพฤติการณ์และฐานความผิดตามที่กล่าวหา หากพบว่าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เพื่อดำเนินการ

เปรียบเทียบคดีตามมาตรา ๔๕ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ต้องหาแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ถ้าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนไปบางส่วนแล้วพบว่าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้ส่งสำเนาสำนวนการสอบสวนที่ได้ดำเนินการแล้วไปยังคณะกรรมการควบคุมหรือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ให้จัดทำเอกสารเพื่อส่งเรื่อง โดยต้องจัดเตรียมเอกสาร ดังนี้

๑. สำเนาบันทีกคำให้การผู้ต้องหา และบันทึกรการแจ้งข้อกล่าวหา(ถ้ามี)
๒. เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาพถ่ายในคดี และเอกสารที่สำคัญอื่นๆ (ถ้ามี)
๓. หนังสือขอส่งเรื่อง (ใบปะหน้า) ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
๔. คำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๒)

หมายเหตุ การกำหนดให้ส่งสำเนาบันทีกคำให้การผู้ต้องหา และบันทึกรการแจ้งข้อกล่าวหา (ถ้ามี) เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบถูกต้องตรงกันกับข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนได้แจ้งไว้กับผู้ต้องหาป้องกันความผิดพลาดและทำให้คดีล่าช้า

ในระหว่างรอฟังผลการเปรียบเทียบจากคณะกรรมการควบคุมหรือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาอยู่ระหว่างการควบคุมหรือปล่อยชั่วคราว พนักงานสอบสวนต้องยื่นคำร้องขอคัดฟ้องและฝากขังต่อศาลด้วย

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงออล พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๕ กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เช่นนี้พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องไปยังที่ใด หน่วยงานใดนั้น ในทางปฏิบัติแบ่งเป็นสองกรณี

๑. กรณีเหตุเกิดในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงานอัยการ กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีแมลงออล กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

๒. กรณีเหตุเกิดในจังหวัดอื่น ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนั้นๆ

ข้อสังเกต

(๑) ในกรณีกรุงเทพมหานคร ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ คือ ๑. ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน ๒. ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้แทน ๓. ผู้อำนวยการสำนักงานอัยการ หรือผู้แทน โดยส่งเรื่องไปยังสำนักงานอัยการ ด้วยผู้อำนวยการสำนักงานอัยการมีหน้าที่เสมือนเป็นเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าว

(๒) ในกรณีจังหวัดอื่น (นอกจากกรุงเทพมหานคร) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ คือ คณะกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบจังหวัด ประกอบด้วย ๑. อัยการจังหวัดหรือผู้แทน ๒. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน ๓. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

หรือผู้แทน โดยส่งเรื่องไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ด้วยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดมีหน้าที่เสมือนเป็นเลขานุการคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบในสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอำนาจเปรียบเทียบได้ทั่วราชอาณาจักร ดังนั้น แม้คดีเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่นก็อาจส่งเรื่องไปยังสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขได้

ขั้นตอนที่สาม เมื่อเรื่องถูกส่งมายังหน่วยงานที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ให้ติดต่อ และจัดให้ผู้ต้องหาไปยังหน่วยงานนั้น เพื่อยื่นแบบคำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๒) ณ สถานที่นั้น

ระหว่างขั้นตอนนี้ยังถือว่าอำนาจควบคุมผู้ต้องหา และอำนาจสั่งคำร้องปล่อยชั่วคราวอยู่ที่พนักงานสอบสวน เพราะกฎหมายนี้กำหนดเพียงให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ไม่ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาไปยังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังนั้น ต้องพิจารณาระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหาตามกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาประกอบด้วย

ในการพิจารณาคำร้องของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบนั้น เมื่อหน่วยงานดังที่กล่าวมาแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๒) แล้ว จะต้องเสนอคำร้องต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบวินิจฉัยทำคำสั่ง และลงลายมือชื่อในตอนท้ายคำร้อง เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ทำคำสั่ง ให้แจ้งคำสั่งแก่ผู้ต้องหาทราบ และเรียกให้ผู้ต้องหาปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันมีคำสั่ง

ต่อมาเมื่อผู้ต้องหาชำระเงินตามคำสั่ง ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ จะออกใบเสร็จรับเงิน และให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อทั้งต้นฉบับและฉบับสำเนาของใบเสร็จรับเงิน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของใบเสร็จ และเป็นผลให้คดีอาญาเลิกกันตามมาตรา ๔๕ วรรคท้าย หน่วยงานของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบจะจัดส่งรายงานการเปรียบเทียบมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน ทำนองเดียวกันกับกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หน่วยงานจะจัดส่งรายงานมายังพนักงานสอบสวนเช่นกัน เพื่อให้ดำเนินการด้วยวิธีการปกติต่อไป

ขั้นตอนที่สี่ ให้ตรวจรับรายงานจากผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ และดำเนินการสรุปสำนวนคดีตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป โดยเอกสารที่หน่วยงานจัดส่งมานั้นอย่างน้อยมี ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งเปรียบเทียบ (แบบ ปท. ๒ พร้อมผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อครบถ้วนแล้ว)
๒. สำเนาใบเสร็จรับเงินตามคำสั่งเปรียบเทียบ
๓. หนังสือรายงานผลการเปรียบเทียบ (ใบปะหน้า)

ข้อสังเกต

กรณีผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเห็นว่าเป็นกรณีที่ไม่สมควรเปรียบเทียบ และได้ทำคำสั่งไม่เปรียบเทียบ ให้ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ขั้นตอนการเปรียบเทียบในส่วนของคุณะอนุกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบ

เมื่อมีการส่งเรื่องให้เปรียบเทียบมายังสำนักงานอัยการ กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ให้ผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ตรวจสอบและรับเรื่องตามที่พนักงานสอบสวนส่งมา โดยเอกสารที่พนักงานสอบสวนจะนำส่งมีอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑.๑ สำเนาบันทึกคำให้การผู้ต้องหา และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา(ถ้ามี)

๑.๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาพถ่ายในคดี และเอกสารที่สำคัญอื่นๆ

๑.๓ หนังสือขอส่งเรื่อง (ใบปะหน้า) ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

ข้อสังเกต

- ให้ตรวจสอบว่าข้อกล่าวหาตามที่พนักงานสอบสวนแจ้งต่อผู้ต้องหาคือข้อหาใด ทั้งนี้เพื่อจัดให้ผู้ต้องหายื่นคำร้องได้ถูกต้องและครบถ้วน ป้องกันการทำคำสั่งเปรียบเทียบไม่ชอบ

- กรณีความผิดอื่นที่ไม่ใช่ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อาทิเช่น ขาขู่ในเวลาที่ห้ามจำหน่าย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ กรณีเช่นนี้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามกฎหมายนี้ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบ ตามมาตรา ๔๕ ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามวิธีการปกติดั้งเดิม

(๒) เมื่อดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ ให้ประสานงานกับพนักงานสอบสวนเพื่อติดต่อผู้ต้องหาและจัดให้ผู้ต้องหายื่นคำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท. ๒) ณ หน่วยงานนั้น

(๓) การจัดทำคำสั่งเปรียบเทียบ ตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑. อาจแบ่งรูปแบบคำสั่งได้เป็น ๒ กรณีคือ

๓.๑ กรณีมีหรือไม่มีอำนาจเปรียบเทียบ

หากเห็นว่าไม่มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังตัวอย่างที่ยกมากล่าวไว้ข้างต้น เช่น ความผิดในข้อหาขู่ในเวลาที่กฎหมายห้ามจำหน่าย ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ต้องทำคำสั่งว่าไม่มีอำนาจเปรียบเทียบ (ซึ่งกรณีนี้อาจไม่เกิดขึ้น หากมีการตรวจสอบการกระทำความผิด ข้อหาอื่นๆ มาก่อนแล้วว่าผู้ผู้มีอำนาจสามารถเปรียบเทียบ

หรือไม่ ตั้งแต่ในขั้นตอนตรวจสอบและรับเรื่องจากพนักงานสอบสวนดังที่กล่าวข้างต้น)

๓.๒ กรณีสมควรหรือไม่สมควรเปรียบเทียบ

หากคณะอนุกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบเห็นสมควรให้เปรียบเทียบ การพิจารณาคำร้องและการกำหนดจำนวนค่าปรับในคำสั่งเปรียบเทียบของผู้มีอำนาจ ต้องยึดถือตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔ และข้อ ๙ โดยสรุปความได้ว่าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องกำหนดจำนวนค่าปรับให้เป็น ตามบัญชีอัตราเปรียบเทียบ (แบบ ปท. ๑) ถ้าปรากฏเหตุผลพิเศษอันควรลดจำนวน ก็สามารถลดจำนวนเงินค่าปรับได้ แต่ลดแล้วต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามตามบัญชีอัตรา การเปรียบเทียบ ทั้งนี้ผู้ต้องหาต้องไม่ใช่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย หากเป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ไม่อาจลดจำนวนค่าปรับได้ เมื่อผู้มี อำนาจเปรียบเทียบ (กรณีอาจเป็นนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้แทน หรืออาจเป็น บุคคลในหน่วยงานอื่นที่กฎหมายได้มอบให้มีอำนาจ) ได้กำหนดจำนวนเงินค่าปรับที่ ถูกต้องเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวมาแล้ว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบลงลายมือชื่อ ท้ายแบบ ปท.๒ ให้ครบถ้วน

ในกรณีดำเนินการเปรียบเทียบในจังหวัดอื่น (นอกจากกรุงเทพมหานคร) กล่าวคือ มีการส่งเรื่องไปยังสาธารณสุขจังหวัด และตามกฎหมายกำหนดให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ในจังหวัดอื่นมีสามคน ดังนี้เป็นกรณีผู้มีอำนาจเปรียบเทียบไม่อาจทำคำสั่งได้โดยสะดวก รวดเร็ว ต้องมีผู้ดำเนินการจัดให้มีคำสั่งเปรียบเทียบ (ต่างจากกรณีเหตุเกิดในกรุงเทพ มหานคร และพนักงานสอบสวนได้ส่งเรื่องมายังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเฉพาะสำนักงาน คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งผู้มีอำนาจเปรียบเทียบสามารถทำคำสั่ง ได้โดยลำพัง) โดยในคราวแรกๆ อาจดำเนินการจัดประชุมผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ทั้งสามฝ่าย เพื่อร่วมกันวางแนวทางการดำเนินงาน

หมายเหตุ คำสั่งให้เปรียบเทียบ หมายถึงแบบคำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท. ๒) โดยในตอนท้ายคำร้องมีการลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบอย่างครบถ้วนแล้ว

กรณีเห็นไม่สมควรเปรียบเทียบ ตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑ (๒) กำหนดว่า หากผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ต้องหาไม่สมควรเปรียบเทียบ เช่น มีการกระทำความผิดซ้ำซาก จงใจปฏิบัติ ผิดฝ่าฝืนกฎหมาย เป็นต้น ดังนั้นจึงต้องทำคำสั่งพร้อมเหตุผลแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบ (แต่ ปัจจุบันในทางปฏิบัติยังไม่มีกรณีผู้มีอำนาจทำคำสั่งไม่สมควรเปรียบเทียบ)

(๔) เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบมีคำสั่งเปรียบเทียบ ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มิคำสั่งให้เปรียบเทียบ (หมายความว่าภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาทราบคำสั่งเปรียบเทียบ) ตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐

กรณีผู้ต้องหาไม่ได้มารับทราบคำสั่งเปรียบเทียบด้วยตนเอง ให้จัดส่งหนังสือแจ้งคำสั่งเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาทราบ พร้อมลำนาคำสั่งเปรียบเทียบ (แบบ ปท. ๒ ที่มีลายมือชื่อของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ) โดยแจ้งไปยังที่อยู่ตามที่ผู้ต้องหาได้ให้ไว้ในแบบ ปท. ๒ ทั้งนี้ ส่วนสำคัญคือให้ใช้วิธีการส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เมื่อหนังสือถูกนำส่งและถึงที่หมาย จนกระทั่งใบตอบรับได้เวณคืนถึงหน่วยงาน ซึ่งรายละเอียดในใบตอบรับนั้นจะระบุวันที่หนังสือดังกล่าวไปถึงที่อยู่ผู้ต้องหา ดังนี้ให้ถือเอาวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ต้องหาสามารถเปรียบเทียบได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาทราบแล้ว

(๕) การรับชำระเงินตามคำสั่งเปรียบเทียบ และออกใบเสร็จรับเงิน ตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓ ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ปฏิบัติดังนี้

๕.๑ รับชำระเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ในคำสั่ง

๕.๒ ออกใบเสร็จรับเงินต้นฉบับ

๕.๓ ให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อจริงทั้งในต้นฉบับและฉบับสำเนาใบเสร็จรับเงิน

ข้อสังเกต

ในส่วนข้อ ๓ ถือเป็นข้อสำคัญพึงระวัง เพราะระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เหตุผลคือเพื่อให้ผู้ต้องหาได้รับทราบและตรวจสอบความถูกต้องถึงการชำระเงินตามคำสั่ง

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินตามคำสั่งแล้ว ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๕ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓ ให้ถือว่าคดีอาญาเลิกกัน

(๖) ทำรายงานผลการเปรียบเทียบส่งถึงพนักงานสอบสวน พร้อมจัดส่งเอกสารให้พนักงานสอบสวนอย่างน้อย ดังนี้

๖.๑ สำเนาคำสั่งเปรียบเทียบ (แบบ ปท. ๒ ที่มีผู้มีอำนาจเปรียบเทียบลงลายมือชื่อครบถ้วนแล้ว)

๖.๒ สำเนาใบเสร็จรับเงินตามคำสั่งเปรียบเทียบ

๖.๓ หนังสือรายงานผลการเปรียบเทียบ (ใบปะหน้า)

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องตีแมลงกอล
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตีแมลงกอล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องตีแมลงกอล” หมายความว่า สุธาตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“ผู้ตีเครื่องตีแมลงกอล” หมายความว่า บุคคลที่ตีเครื่องตีแมลงกอล จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ โดยการตีนั้นมึลัษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดตีจะมีอาการแสดงของการขาดเครื่องตีแมลงกอลในร่างกาย

“ขาย” หมายความว่ารวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสาร การตลาด

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรม พิเศษ และการตลาดแบบตรง

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใดๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถ เข้าใจความหมายได้

๕๒

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏ ข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือ สอดแทรก หรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้าและหมายความ รวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้า หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติ

“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสหภาพการค้าแห่งประเทศไทย

(๒) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ด้านละหนึ่งคน

การเลือกและการแต่งตั้งที่ปรึกษาดตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษาดตาม (๒) และ (๓) โดยอนุโลมเว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

๕๔

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตาม (๑)

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นับบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

คู่มือปฏิบัติงานการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยาหรือการสาธารณสุข ด้านสังคม สงเคราะห์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์หรือนิติศาสตร์ ด้านการศึกษา การศาสนา หรือวัฒนธรรม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด ลหุโทษ
- (๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๗) ไม่เป็นผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๕ ให้นำบทติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมาการควบคุมโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ คณะกรรมาการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมาการ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

สถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

(๖) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๗) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๘) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อรรถาธิบายหรือแสดงความเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ
มาตรา ๑๗ คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นับบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสรรพสามิตพื้นที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจังหวัดละไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๙ โดยอนุโลมเว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับการประชุมและการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๔ ให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ขึ้นในกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(๒) ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งแผนงานและมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการควบคุมทราบ และพิจารณาเสนอคณะกรรมการ

(๓) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

หมวด ๔

การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๖) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนด เงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใดๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (๒) การเร่ขาย
- (๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

(๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำเข้าหรือผู้ขายหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

(๕) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนส่วนบุคคล

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

(๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอน

การผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
(๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน
โดยทั่วไป

(๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือ
เครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่น
ตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม

๖๒

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกประเภท
ให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีกร
ปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจภัณฑ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏ
ของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้ม
แอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิด
นอกราชอาณาจักร

หมวด ๕

การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๓ ผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐ
หรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากสำนักงานได้ ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตีแมลงกอลล์ สถานที่เก็บเครื่องตีแมลงกอลล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเครื่องตีแมลงกอลล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีแมลงกอลล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขายเครื่องตีแมลงกอลล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดขายเครื่องตีแมลงกอลล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๓) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา ๓๔ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

๖๔

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใดๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัวยุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแสดงผลสัญลักษณ์เพื่อประกอบการโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๒ วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ภาพเครื่องหมายการค้าของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

“ภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จดทะเบียนบริษัทตามกฎหมายและไม่ซ้ำหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อ ๒ การแสดงผลสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องใช้ร่วมกับการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม และต้องไม่มีลักษณะเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ คุณประโยชน์ คุณภาพของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือชักจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

การให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคมตามวรรคหนึ่ง ต้องสื่อความหมายโดยมีการนำเสนอข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใดๆ ที่เป็นความรู้อย่างชัดเจนในลักษณะส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม หรือเป็นวิทยาการความรู้ที่สร้างค่านิยมที่ดีของสังคมโดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสินค้า

หรือบรรจุกันต์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ข้อ ๓ ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นภาพเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือบรรจุกันต์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือบรรจุกันต์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๒) ไม่มีข้อความอันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ คุณประโยชน์ คุณภาพของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๓) ไม่เป็นการชักจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๔) ไม่แสดงให้เห็นปรากฏในรูปแบบ ลักษณะ หรือภาพใดๆ ที่สามารถสื่อให้เห็นหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นภาพของเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือภาพบรรจุกันต์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ข้อ ๔ การแสดงภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตีมแอลกอฮอล์ตามข้อ ๒ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์สำหรับสื่อแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้สื่อทางกิจการโทรทัศน์ การฉายภาพ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ การแสดงภาพโดยผ่านเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่ออื่นใดในทำนองเดียวกันภาพสัญลักษณ์ต้องมีขนาดไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โฆษณาทั้งหมดและใช้เวลาแสดงภาพสัญลักษณ์ไม่เกินร้อยละห้าของเวลาโฆษณาทั้งหมด แต่ต้องไม่เกินสองวินาที โดยให้โฆษณาได้ตั้งแต่วเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๕.๐๐ นาฬิกา และให้แสดงภาพสัญลักษณ์ดังกล่าวเฉพาะในตอนท้ายของการโฆษณาเท่านั้น

(๒) กรณีสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพสัญลักษณ์ต้องมีขนาดไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โฆษณาทั้งหมด โดยห้ามแสดงที่ปกหน้า ปกหลัง คู่หน้ากลาง หรือที่สิ่งห่อหุ้มสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าว

(๓) กรณีสื่ออื่นใดนอกจาก (๑) และ (๒) ภาพสัญลักษณ์ต้องมีขนาดไม่เกินร้อยละสามของพื้นที่โฆษณาในสื่อนั้น

ทั้งนี้ ให้มีการแสดงข้อความคำเตือนทุกครั้งและตลอดเวลาขณะที่มีการแสดงภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยรูปแบบของข้อความคำเตือนนั้นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆโดยผู้ผลิตเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตีมแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๒ ก วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
พ.ศ. ๒๕๕๕

๖๘

เพื่อให้การใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในสังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

- (๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) อธิบดีกรมการแพทย์
- (๔) อธิบดีกรมควบคุมโรค
- (๕) อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
- (๖) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๗) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๘) อธิบดีกรมสุขภาพจิต
- (๙) อธิบดีกรมอนามัย
- (๑๐) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๑) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๑๒) รองอธิบดีกรมการแพทย์
- (๑๓) รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

- (๑๔) รองอธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
- (๑๕) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๑๖) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๑๗) รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต
- (๑๘) รองอธิบดีกรมอนามัย
- (๑๙) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๐) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ สังกัดกรมการแพทย์
- (๒๑) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักงาน และผู้อำนวยการสำนักสังกัดกรมควบคุมโรค
- (๒๒) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสถาบันสังกัดกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
- (๒๓) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักสังกัดกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๒๔) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ ผู้อำนวยการกองสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน สังกัดกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๒๕) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการศูนย์สุขภาพจิต ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก สังกัดกรมสุขภาพจิต
- (๒๖) เลขาธิการกรม ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสุขภาพ ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม สังกัดกรมอนามัย
- (๒๗) เกษตรกรและนักวิชาการอาหารและยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี
- (๒๘) นิติกร สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต กรมอนามัย และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี
- (๒๙) นักวิชาการสาธารณสุข กลุ่มงานคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และสมุนไพร สังกัดกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี
- (๓๐) นักวิชาการสาธารณสุข และพยาบาล สังกัดกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๑) นักวิชาการสาธารณสุข และพยาบาล สำนักรส่งเสริมสุขภาพ และสำนักรอนามัยสิ่งแวดล้อม สังกัดกรมอนามัย ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๒) ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สังกัดกรมควบคุมโรค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี

(๓๓) ข้าราชการสำนักรโรคติดต่อ สังกัดกรมควบคุมโรค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๔) ข้าราชการด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ สำนักรโรคติดต่อทั่วไป สังกัดกรมควบคุมโรค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๕) นิติกร (พนักงานราชการ) สังกัดกรมควบคุมโรค ที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือสังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในส่วนภูมิภาคซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

(๒) ผู้เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน ผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๓) ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ กรมควบคุมโรค

(๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๕) ผู้อำนวยการศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต

(๖) ผู้อำนวยการศูนย์อนามัย กรมอนามัย

(๗) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน และผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

(๘) ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคมะเร็ง สถาบันมะเร็งแห่งชาติ สังกัดกรมการแพทย์

(๙) ผู้อำนวยการศูนย์มหาวชิราลงกรณ วัณบุรี สถาบันมะเร็งแห่งชาติ สังกัดกรมการแพทย์

(๑๐) นิติกร สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๑๑) ข้าราชการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ สังกัดกรมควบคุมโรค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๒) ข้าราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๓) นักวิชาการสาธารณสุข ศูนย์อนามัย สำนักส่งเสริมสุขภาพ และสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม สังกัดกรมอนามัย ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๔) สาธารณสุขอำเภอและหัวหน้าสถานีอนามัย

(๑๕) นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ และเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ประจำสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๖) นิติกร สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ สังกัดควบคุมโรค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๑๗) นิติกร (พนักงานราชการ) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ สังกัดกรมควบคุมโรค ที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๔ ให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๒) รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

(๔) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๕) รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๖) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๗) รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๘) เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๙) รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๑๐) เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๑๑) อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนทุกแห่ง

(๑๒) รองอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนทุกแห่ง

(๑๓) ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๑๔) ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน

(๑๕) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๑๖) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๑๗) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการนักเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ

(๑๘) ผู้อำนวยการสถาบัน โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีว

ศึกษา

(๑๙) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม

อัธยาศัยจังหวัด

(๒๐) ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขต

(๒๑) ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ

(๒๒) ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายปกครอง รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายบริหารบุคคล และครูฝ่ายปกครอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๒๓) ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ในกำกับดูแลของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๒๔) ข้าราชการ กลุ่มส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักลูกเสือกาชาดและกิจการนักเรียน ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๒๕) เจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๒๖) อาจารย์หรือครูซึ่งมีประสบการณ์เป็นครูทำการสอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี และเป็นผู้รับผิดชอบด้านการควบคุมความประพฤตินักศึกษาหรือนักเรียนในสถานศึกษาของเอกชน

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

- (๓) อธิปไตยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๔) รองอธิปไตยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๕) ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักบูรณาการสาธารณภัย อุบัติภัย และความปลอดภัย

ทางถนน

- (๗) ปลัดจังหวัด
- (๘) นายอำเภอ
- (๙) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (๑๐) ปลัดอำเภอ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี
- (๑๑) เจ้าพนักงานปกครอง เจ้าหน้าที่ปกครอง ประจำศาลากลางจังหวัด ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี
- (๑๒) นิติกร ประจำศาลากลางจังหวัด ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี
- (๑๓) เจ้าหน้าที่ปกครอง ประจำที่ทำการอำเภอ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ข้อ ๖ ให้กรรมการในคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๓) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๔) รองปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์
- (๖) รองผู้อำนวยการสำนักการแพทย์
- (๗) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย
- (๙) รองผู้อำนวยการสำนักอนามัย

- (๑๐) ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคติดต่อ สำนักอนามัย
- (๑๑) ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย
- (๑๒) ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลอาหาร สำนักอนามัย
- (๑๓) ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักอนามัย
- (๑๔) ผู้อำนวยการกองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักอนามัย
- (๑๕) ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา
- (๑๖) รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา
- (๑๗) ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
- (๑๘) ผู้อำนวยการสำนักเทคนิค
- (๑๙) รองผู้อำนวยการสำนักเทคนิค
- (๒๐) ผู้อำนวยการเขต
- (๒๑) นักปกครองเขต
- (๒๒) ผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๑ - ๓
- (๒๓) เจ้าพนักงานเทคนิค สังกัดสำนักงานเขต และสำนักงานเทคนิค

(๒๔) นักวิชาการสุขาภิบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุข สังกัดกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือระดับปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๒๕) หัวหน้าฝ่าย นักวิชาการสุขาภิบาล เจ้าหน้าที่อนามัย ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สังกัดสำนักงานเขต ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๒๖) หัวหน้าฝ่ายเทคนิค สังกัดสำนักงานเขต และสำนักเทคนิค

(๒๗) นักวิชาการสุขาภิบาล เจ้าหน้าที่อนามัย สังกัดกองสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

(๒๘) นักวิชาการสุขาภิบาล เจ้าหน้าที่อนามัย สังกัดกองสุขาภิบาลอาหาร ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๒๙) เจ้าหน้าที่เทคนิค สังกัดสำนักงานเขต และสำนักงานเทคนิค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือตั้งแต่ระดับปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๐) นักพัฒนาสังคม สังกัดสำนักงานเขต ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๑) นายแพทย์ หัวหน้ากลุ่มงานบริการสุขภาพ หัวหน้าพยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ นักกายภาพบำบัด เภสัชกร สังกัดศูนย์บริการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓๒) นิติกร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๘ ให้ข้าราชการสังกัดเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้แล้วแต่กรณีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) นายกเทศมนตรี
- (๒) รองนายกเทศมนตรีที่ได้รับการมอบหมายให้ดูแลฝ่ายสาธารณสุข
- (๓) ปลัดเทศบาล
- (๔) รองปลัดเทศบาล
- (๕) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๖) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักการศึกษา
- (๗) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักสวัสดิการสังคม
- (๘) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักวิชาการและแผนงาน
- (๙) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักการแพทย์
- (๑๐) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๑๑) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักการศึกษา
- (๑๒) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักสวัสดิการสังคม
- (๑๓) ผู้อำนวยการกองหรือสำนักวิชาการและแผนงาน
- (๑๔) ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล
- (๑๕) นายแพทย์ พยาบาล และนักวิชาการสุขภาพจิต ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป
- (๑๖) นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ และเจ้าพนักงานเทคนิค ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป
- (๑๗) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๘) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๙) รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒๐) นายกององค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒๑) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

(๒๒) นักวิชาการสุขาภิบาล นักบริหารงานสาธารณสุข และพยาบาล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

(๒๓) นายกเมืองพัทยา

(๒๔) รองนายกเมืองพัทยา

(๒๕) ปลัดเมืองพัทยา

(๒๖) รองปลัดเมืองพัทยา

(๒๗) ผู้อำนวยการกองอนามัยและสิ่งแวดล้อมเมืองพัทยา

(๒๘) นักบริหารงานสาธารณสุข สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเมืองพัทยา

(๒๙) นักวิชาการสุขาภิบาล สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเมืองพัทยา

๗๖ ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

(๓๐) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเมืองพัทยา ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

(๓๑) เจ้าพนักงานสุขาภิบาล สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเมืองพัทยา ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

(๓๒) เทศกิจ สังกัดเทศบาล ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

(๓๓) นิติกร สังกัดเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๙ ให้ข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) ผู้อำนวยการสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑

(๒) ผู้อำนวยการส่วนใบอนุญาต สำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑

(๓) ผู้อำนวยการส่วนวิเคราะห์รายการภาษี สำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑

(๔) ผู้อำนวยการส่วนควบคุมการผลิตและจำหน่าย สำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑

(๕) เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต สังกัดสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑

(๖) เจ้าหน้าที่สรรพสามิต และเจ้าพนักงานสรรพสามิต สังกัดสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๗) นักวิชาการสรรพสามิต สังกัดสำนักบริหารการจัดเก็บภาษี ๑ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๘) ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม

(๙) เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสรรพสามิต สังกัดสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๐) เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าพนักงานสรรพสามิต และนายตรวจสอบสรรพสามิต สังกัดสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๑) นักวิชาการสรรพสามิต สังกัดสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๒) เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี สังกัดสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๓) ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค

(๑๔) ผู้อำนวยการส่วนตรวจสอบป้องกันและปราบปราม สำนักงานสรรพสามิตภาค

(๑๕) เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสรรพสามิต สังกัดสำนักงานสรรพสามิตภาค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๖) นักวิชาการสรรพสามิต เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าพนักงานสรรพสามิต นายตรวจสอบสรรพสามิต และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี สังกัดสำนักงานสรรพสามิตภาค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๗) สรรพสามิตพื้นที่

(๑๘) นักวิชาการสรรพสามิต เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าพนักงานสรรพสามิต นายตรวจสอบสรรพสามิต และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๙) สรรพสามิตพื้นที่สาขา

(๒๐) นักวิชาการสรรพสามิต เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าพนักงานสรรพสามิต นายตรวจสอบสรรพสามิต และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ สาขา ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ข้อ ๑๐ ให้ข้าราชการสังกัดกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนและปราบปราม
(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจสอบของผู้โดยสารท่าอากาศยาน
สุวรรณภูมิ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

(๔) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ

(๖) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง

(๘) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค

(๙) นายด่านศุลกากร

(๑๐) สารวัตรศุลกากร สังกัดสำนักสืบสวนและปราบปราม สำนักงานศุลกากร
ตรวจสอบของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้า
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยาน
กรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง และ
สำนักงานศุลกากรภาค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๑) นายตรวจศุลกากร สังกัดสำนักสืบสวนและปราบปราม สำนักงานศุลกากร
ตรวจสอบของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้า
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยาน
กรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง และ
สำนักงานศุลกากรภาค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๒) เจ้าหน้าที่ตรวจสอบศุลกากร สังกัดสำนักสืบสวนและปราบปราม สำนักงาน
ศุลกากรตรวจสอบของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้า
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยาน
กรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือ แหลมฉบัง และ
สำนักงานศุลกากรภาค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑๓) ศุลกากรักษ์ สังกัดสำนักสืบสวนและปราบปราม สำนักงานศุลกากร
ตรวจสอบของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้า
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยาน
กรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง และ
สำนักงานศุลกากรภาค ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ข้อ ๑๑ ให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี
- (๒) รองปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี
- (๓) ผู้อำนวยการกลุ่มงานกิจการสัมพันธ์
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์
- (๕) ประชาสัมพันธ์จังหวัด

ข้อ ๑๒ ให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งชั้นสัญญาบัตรผู้มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

๔๐ ข้อ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด แต่ไม่รวมถึงกรณีที่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามข้อ ๓

ข้อ ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของส่วนราชการซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาคและหน่วยงานของส่วนราชการซึ่งเป็นราชการส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น นอกจากกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด

ข้อ ๕ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือแต่งกายสุภาพ

ข้อ ๖ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบัตร แต่ต้องไม่เกินหกปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๗ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๔๒ ง วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๕๑

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงเอกสาร พ.ศ. ๒๕๕๑

เลขที่

(ชื่อส่วนราชการที่ออกบัตร)

วันออกบัตร...../...../..... บัตรหมดอายุ...../...../.....

๕.๔ ซม.

(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

เลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร
.....

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดัดแปลงเอกสาร พ.ศ. ๒๕๕๑

ลายมือชื่อ.....

หมู่โลหิต..... ตำแหน่ง.....

๕.๔ ซม.

ตราครุฑสำหรับหน่วยงานราชการที่ออกบัตร

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๙๕ ง วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เห็นชอบให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา โดยให้ยกเว้นกรณีการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม เพื่อเป็นการส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวในประเทศไทยและกระตุ้นเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา ยกเว้นการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๙๖ ง วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

๘๔

โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและอุบัติเหตุ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ประกอบกับการประกอบกิจการโรงงานในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อสภาพเศรษฐกิจ สมควรกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการขายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานประกอบกิจการโรงงาน เพื่อมิให้เกิดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ (๔) และมาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบและคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๒ การห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามข้อ ๑ ไม่ใช้บังคับกับโรงงานผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดำเนินการเป็นปกติธุระในทางการค้าของโรงงานผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๒) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นขั้นตอนของการผลิตหรือรักษามาตรฐานการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๒๓ ง วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๗ (๔) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบและคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

ข้อ ๒ ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

ข้อ ๓ ประกาศนี้ไม่ใช้บังคับกับองค์การสุรา

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขาย หรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ (๔) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำและความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๑๑๒ ง วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางในขณะขับขี่หรือในขณะโดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ

คำว่า “ทาง” หรือ “รถ” ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า “ทาง” และ “รถ” ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ว่าด้วยรูปแบบและวิธีการแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของ
เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่ได้ประกาศใช้บังคับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแสดงผลภาพสัญลักษณ์เพื่อประกอบการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และข้อ ๔ วรรคสองแห่งกฎกระทรวงดังกล่าว กำหนดให้มีการแสดงข้อความคำเตือนทุกครั้ง และตลอดเวลาที่มีการแสดงผลภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยรูปแบบของข้อความคำเตือนนั้นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประกาศกำหนด คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้สื่อทางกิจการโทรทัศน์ การฉายภาพ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ การแสดงผลภาพโดยผ่านเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใดในทำนองเดียวกัน ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบเสียงและแบบข้อความอักษร โดย

(ก) การแสดงข้อความคำเตือนแบบเสียง ต้องรับฟังได้ชัดเจนทุกพยางค์ และสามารถเข้าใจความหมายได้ โดยมีระดับเสียงเทียบเท่ากับข้อความหลักของโฆษณา และให้แสดงเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ วินาที

(ข) การแสดงข้อความคำเตือนแบบข้อความอักษร ต้องแสดงเป็นอักษรลอย (Super) ด้วยตัวอักษรไทย “อังสะนา นิว” (Angsana New) แบบหนาหรือตัวอักษรอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเป็นสีขาวอยู่ภายในกรอบคำเตือนที่มีพื้นสีดำเข้ม ซึ่งสามารถอ่านได้ง่ายและมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยมีขนาดความสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่า

๑ ใน ๓ ของกรอบข้อความคำเตือน และเส้นกรอบข้อความคำเตือนต้องมีสีแตกต่างอย่างชัดเจนกับสีพื้นโฆษณา โดยพื้นที่กรอบข้อความคำเตือนต้องเป็นสีเหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของพื้นที่โฆษณา และมีความยาวตลอดตามแนวนอน ขิดขอบบนจอภาพ ทั้งนี้ต้องแสดงข้อความคำเตือนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ วินาที

(๒) กรณีสื่อสิ่งพิมพ์ ต้องแสดงข้อความคำเตือนแบบข้อความอักษร ด้วยตัวอักษรไทย “อังสะนา นิว” (Angsana New) แบบหนาหรือตัวอักษรอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเป็นสีขาวอยู่ภายในกรอบคำเตือนที่มีพื้นสีดำเข้ม ซึ่งสามารถอ่านได้ง่ายและมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยมีขนาดความสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกรอบข้อความคำเตือน และเส้นกรอบข้อความคำเตือนต้องมีสีแตกต่างอย่างชัดเจนกับสีพื้นโฆษณา โดยพื้นที่กรอบข้อความคำเตือนต้องเป็นสีเหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของพื้นที่โฆษณา และมีความยาวตลอดตามแนวนอนขิดขอบบนพื้นที่โฆษณา

(๓) กรณีสื่ออื่นใดนอกจากสื่อตาม (๑) และ (๒) ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบข้อความอักษรตามแนวนอนอยู่ด้านบนสุดของพื้นที่โฆษณาด้วยตัวอักษรไทย “อังสะนา นิว” (Angsana New) แบบหนา หรือตัวอักษรอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเป็นตัวอักษรสีขาวบนพื้นสีดำเข้ม โดยมีขนาดความสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกรอบข้อความคำเตือน ซึ่งสามารถอ่านได้ง่ายและมองเห็นได้อย่างชัดเจน และพื้นที่ข้อความคำเตือนมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของพื้นที่โฆษณา

ข้อ ๒ การแสดงข้อความคำเตือน ให้แสดงอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) “สุรา เป็นเหตุก่อมะเร็งได้”
- (๒) “สุรา เป็นเหตุให้เช็กส์เสื่อมได้”
- (๓) “สุรา เป็นเหตุให้พิการและเสียชีวิตได้”
- (๔) “สุรา เป็นเหตุทะเลาะวิวาทและอาชญากรรมได้”
- (๕) “สุรา ทำร้ายครอบครัว ทำลายสังคมได้”

ข้อ ๓ การแสดงข้อความคำเตือนตามข้อ ๒ หากเป็นข้อความคำเตือนของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ หรือไวน์ ให้เปลี่ยนคำว่า “สุรา” เป็นคำว่า “เบียร์” หรือ “ไวน์” แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ กรณีเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทอื่น หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสมสำเร็จรูป ให้ใช้คำว่า “สุรา”

กรณีการแสดงผลลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้ใช้คำที่แสดงถึงผลิตภัณฑ์ที่เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดประเภทหนึ่งของบริษัทดังกล่าว

ข้อ ๔ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการตามประกาศฉบับนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

จรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบเป็นไปตามความมุ่งหมายของกฎหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการ หรือระเบียบนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไว้ ให้คณะกรรมการควบคุมเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมให้เป็นที่สุด

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“การเปรียบเทียบ” หมายความว่า การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

“ความผิด” หมายความว่า บรรดาความผิดที่มีโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่งตั้ง

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ” หมายความว่า

(๑) คณะกรรมการควบคุม

(๒) คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจดำเนินการเปรียบเทียบ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

หมวด ๒

อำนาจ หลักเกณฑ์ และขั้นตอนในการเปรียบเทียบ

ข้อ ๖ อำนาจเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการควบคุม มีอำนาจเปรียบเทียบได้ทั่วราชอาณาจักร

(๒) คณะอนุกรรมการ ที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจดำเนินการเปรียบเทียบ มีอำนาจเปรียบเทียบได้ เฉพาะท้องที่ที่มีเขตอำนาจ ตามที่ระบุในคำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) พนักงานสอบสวน ตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

ข้อ ๗ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดำเนินการเปรียบเทียบ ให้แล้วเสร็จภายในสถานที่ตั้งปกติของสำนักงานที่ตนสังกัด

ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องเปรียบเทียบให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบในคดีนั้นดำเนินการเปรียบเทียบนอกสถานที่ตั้งปกติของสำนักงานที่ตนสังกัดได้ โดยให้ใช้สถานที่ของหน่วยงานราชการอื่น หรือสถานที่อื่นเป็นสถานที่เปรียบเทียบ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของสถานที่ด้วย

ข้อ ๘ ในการเปรียบเทียบ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบถือหลักเกณฑ์และกำหนดเงินค่าปรับตามบัญชีอัตราการแข่งขันเทียบ (แบบ ปท.๑) ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ ในการเปรียบเทียบ กรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดมิใช่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อมีเหตุผลพิเศษอันควรแก่การพิจารณาลดจำนวนเงินค่าปรับ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบอาจกำหนดจำนวนเงินค่าปรับแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนเงินค่าปรับ

เหตุผลพิเศษตามความในวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความหนักเบาแห่งข้อหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ความเสียหายที่ได้รับหรือผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ และสังคมโดยรวม ตลอดจนอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ อาชีพ ขนาดการลงทุนของการประกอบกิจการ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดประกอบด้วย

ข้อ ๑๐ กรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดยินยอมให้ดำเนินการเปรียบเทียบ ให้ยื่นคำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๒) ต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๑ กรณีที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้รับคำร้องขอให้เปรียบเทียบตามข้อ ๑๐ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบดำเนินการ ดังนี้

(๑) หากผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นคดีที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และสมควรเปรียบเทียบ โดยเห็นว่าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดไม่ควรถูกดำเนินคดีทางศาลหรือได้รับโทษถึงจำคุก ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบดำเนินการเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า และแจ้งให้ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดนำเงินค่าปรับมาชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่งให้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดไม่สามารถชำระเงินค่าปรับได้ภายในกำหนดเวลา ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

(๒) หากผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นคดีที่ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบได้หรือไม่สมควรเปรียบเทียบ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

กรณีที่ไมสมควรเปรียบเทียบตามความใน (๒) ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาจากลักษณะหรือพฤติการณ์ของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดและการกระทำความผิด เช่น มีการกระทำความผิดเป็นกระบวนกร มีการกระทำความผิดซ้ำซาก ผลของความเสียหายที่เกิดขึ้น พฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดตั้งใจปฏิบัติอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

ข้อ ๑๒ กรณีที่พนักงานสอบสวนซึ่งมิได้รับมอบอำนาจตามข้อ ๖ เป็นผู้พบเห็นการกระทำความผิด และในระหว่างการสอบสวน ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องอันประกอบด้วยสำเนารายงานการสอบสวน คำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๒) ตามข้อ ๑๐ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง มายังผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดชำระเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญที่ตอนล่างของใบเสร็จรับเงินและที่สำเนาใบเสร็จรับเงินนั้นด้วย เพื่อแสดงว่าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดได้รับทราบและตรวจความถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งส่งมอบใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดรับไปและให้ถือว่าคดีอาญาเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๓

การรายงานและการควบคุม

ข้อ ๑๔ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ จัดทำรายงานการเปรียบเทียบ (แบบ ปท.๓) ดังนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้จัดทำรายงานการเปรียบเทียบที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน เสนอลำดับงานภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ให้จัดทำรายงานการเปรียบเทียบที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน เสนอลำดับงานภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานรวบรวมรายงานผลการเปรียบเทียบเพื่อจัดทำสถิติเกี่ยวกับผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด จำนวนคดีในแต่ละข้อหาความผิด จำนวนเงินค่าปรับ จำนวนเงินส่งคลัง พร้อมรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคหรือข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมการควบคุมต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

จурินทร์ ลักขณวิศิษฐ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗๔ ง วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

(เอกสารแนบท้าย)

๑. บัญชีอัตราการเปรียบเทียบแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (แบบ ปท.๑)
๒. คำร้องขอให้เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๒)
๓. แบบรายงานการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (แบบ ปท.๓)

บัญชีอัตราการเปรียบเทียบแบบท้ายระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบ

ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับ ที่	ข้อหาความผิด		ระวางโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
๑	มาตรา ๒๖	ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่จัดทำ ให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความ คำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า หรือไม่ดำเนินการอื่นใดตามที่ คณะกรรมการควบคุมกำหนด	มาตรา ๓๔	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
๒	มาตรา ๒๗ (๑)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัดหรือสถานที่ สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๓	มาตรา ๒๗ (๒)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการ สาธารณะของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตาม กฎหมายว่าด้วยยา	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาความผิด		ระวางโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
๔	มาตรา ๒๗ (๓)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๕	มาตรา ๒๗ (๔)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพักตาม กฎหมายว่าด้วยหอพัก	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๖	มาตรา ๒๗ (๕)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๗	มาตรา ๒๗ (๖)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๘	มาตรา ๒๗ (๓)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ ของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของ ประชาชนโดยทั่วไป	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาความผิด		ระวางโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
๙	มาตรา ๒๗ (๔)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่อื่นที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการ	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐	มาตรา ๒๘	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเหนือจาก วัน..... หรือเวลา...(ที่กำหนด) แต่มีให้ขังกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขาย ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา	มาตรา ๓๙	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๑	มาตรา ๒๙ (๑)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคล ซึ่งมี อายุต่ำกว่าี่สิบปีบริบูรณ์	มาตรา ๔๐	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๑๒,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๒๐,๐๐๐ บาท
๑๒	มาตรา ๒๙ (๒)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้แก่บุคคลที่มี อาการเมามายจนครองสติไม่ได้	มาตรา ๔๐	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๑๒,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๒๐,๐๐๐ บาท
๑๓	มาตรา ๓๐ (๑)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้เครื่องหมาย อัตราโนมิตี	มาตรา ๔๐	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	๒๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ ที่	ข้อกำหนดความผิด		ระวางโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
๑๗	มาตรา ๓๐ (๕)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่แจ้ง แกม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่น แล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขาย ในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม	มาตรา ๔๑	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	๑๐,๐๐๐ บาท
๑๘	มาตรา ๓๐ (๖)	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีหรือลักษณะ อื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องดื่มที่ระกาคำกำหนดโดย คำแนะนำของคณะกรรมการ	มาตรา ๔๑	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๙	มาตรา ๓๑ (๑)	บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัดหรือสถานที่ สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็น ส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา	มาตรา ๔๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ ที่	ข้อกำหนด		ระวางโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
๒๓	มาตรา ๓๑ (๕)	บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	มาตรา ๔๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๒๔	มาตรา ๓๑ (๖)	บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ ของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของ ประชาชนโดยทั่วไป	มาตรา ๔๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๒๕	มาตรา ๓๑ (๗)	บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่อื่นที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการ	มาตรา ๔๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ครั้งที่ ๑ ๓,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๖,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๑๐,๐๐๐ บาท
๒๖	มาตรา ๓๒	การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือ แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ หรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆ โดย ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เป็นการให้ ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์ สังคม	มาตรา ๔๓	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับ ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับนอกจากนี้โทษตาม วรรคหนึ่งแล้วผู้ฝ่าฝืนยัง มีโทษปรับอีกวันละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ตลอดเวลา ที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ ปฏิบัติให้ถูกต้อง	ครั้งที่ ๑ ๕๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ ๕๐๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่เป็นการโฆษณา โดยผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ให้ปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาความผิด		ระยะเวลาโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
		การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆ โดย ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีการปรากฏ ภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏภาพ สัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือ สัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้การห้ามโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ ใดๆ มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิด นอกราชอาณาจักร			
๒๗	มาตรา ๓๔ (๑) และ (๒)	ต่อผู้ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการ ของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๔๔	(๑) และ (๒) จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ	๒๐,๐๐๐ บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาความผิด		ระวางโทษ		อัตราค่าปรับกำหนด ให้เปรียบเทียบปรับ
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ	
		(๒) ยึดหรืออายัดเครื่องตีแม่เหล็กของฮาร์ดดิสก์ของผู้ผลิตผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้			
๒๔	มาตรา ๓๔ (๓)	(๓) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไมื่อยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่ใน (๓) หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตาม (๓)	มาตรา ๔๔	(๓) ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐ บาท
๒๕	มาตรา ๓๖	บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔	มาตรา ๔๔	ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท	๒,๐๐๐ บาท

คำร้องขอให้เปรียบเทียบ

คดีที่...../.....

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
โทร.....เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก.....
ตามหนังสือมอบอำนาจ เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....(กรณีนิติบุคคล)

ได้รับแจ้งจากผู้มีอำนาจเปรียบเทียบว่าข้าพเจ้าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา.....มีโทษตามมาตรา.....ต้องระวางโทษปรับ.....บาท ซึ่งเป็นความผิดที่สามารถทำการเปรียบเทียบได้ และผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นการกระทำความผิดเป็นครั้งที่.....จึงเปรียบเทียบปรับเป็นเงินจำนวน.....บาท (.....)

ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว ขอให้การรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดจริง และ
(๑) ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบปรับเป็นเงินจำนวน.....บาท (.....) โดยข้าพเจ้าจะนำเงินค่าปรับจำนวนนี้มาชำระภายในวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(๒) หากข้าพเจ้าไม่นำเงินตามจำนวนดังกล่าวตาม (๑) มาชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟังและข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้ว เห็นว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ)..... ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด

(ลงชื่อ)..... ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

(ลงชื่อ)..... พนักงานเจ้าหน้าที่

รายงานการเปรียบเทียบพระราชนิพนธ์ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ประจำเดือน.....พ.ศ.

ชื่อหน่วยงาน.....

ลำดับที่	เลขคดี	ชื่อผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด	ข้อหา / มาตรา	วัน เดือน ปีที่เปรียบเทียบ	จำนวนเงินค่าปรับ (บาท)	จำนวนเงินส่งคลัง	ปัญหาและอุปสรรค	หมายเหตุ
๑								
๒								
๓								
๔								
๕								
				รวม				

ชื่อผู้รายงาน.....
ตำแหน่ง.....
โทรศัพท์/โทรสาร.....

คำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีอำนาจดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๑ คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร
อันประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน
- (๒) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้แทน
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักอนามัยหรือผู้แทน

๑.๒ คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเปรียบเทียบจังหวัด อันประกอบด้วย

- (๑) อัยการจังหวัดหรือผู้แทน
- (๒) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน
- (๓) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้แทน

๑.๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

แอลกอฮอล์

- (๑) อธิบติกรมควบคุมโรค
- (๒) รองอธิบติกรมควบคุมโรค
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- (๔) ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สังกัดกรมควบคุมโรค ระดับชำนาญการขึ้นไป

ข้อ ๒ ให้ผู้รับมอบหมายตาม ข้อ ๑ ดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่ได้บัญญัติไว้ในระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๐๘

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

จุนทร วัฒนวิศิษฐ์

(นายจุนทร วัฒนวิศิษฐ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำสั่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เรื่อง การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒)

เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงออกคำสั่งมอบหมายการดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นพนักงานสอบสวน มีอำนาจดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะบรรดาความผิดที่มีอัตราโทษอยู่ในเขตอำนาจศาลแขวง

ข้อ ๒ ให้ผู้รับมอบหมายตามข้อ ๑ ดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่ได้บัญญัติไว้ในระเบียบคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔
จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์
(นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ประธานกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปจว.ชื่อ.....เวลา.....น.

คดีอาญาที่.....

บัญชีของกลางลำดับที่.....

บันทึกการจับกุม

สถานีตำรวจ.....

วันที่

๑๑๐

บันทึกการจับกุมฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าวันนี้ (.....)
เวลาประมาณ.....น. เจ้าหน้าที่ตำรวจประกอบด้วย

และพนักงานเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย

..... ผู้ร่วมจับกุม
ได้ร่วมกันจับกุมตัว อายุ..... ปี หมายเลขบัตรประจำตัว
ประชาชน อยู่บ้านเลขที่

โดยกล่าวหาว่า.....

พร้อมด้วยของกลาง ดังนี้

โดยได้แจ้งสิทธิให้ผู้ต้องหาทราบ ดังนี้

๑. มีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๒. มีสิทธิพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

ผู้ต้องหาทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาเป็นอย่างดี ให้การ.....
ทุกข้อกล่าวหา โดยจับกุมผู้ต้องหาได้ที่

วันเดือนปีที่เกิดเหตุ เมื่อวันที่ เวลาประมาณ น.

พฤติการณ์ในการจับกุม ตามวันเวลาที่เกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมได้สืบทราบว่ามีกระทำความผิด ในฐานะ

จึงได้ร่วมกันเดินทางเข้าไปตรวจสอบ เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุปรากฏว่าพบ

จึงได้แสดงตัวว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจขอทำการตรวจสอบสถานที่ดังกล่าว
และแจ้งข้อกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐาน

..... ให้ผู้ต้องหาทราบ

พร้อมแจ้งสิทธิต่างๆ ให้ผู้ต้องหาทราบ จากนั้นจึงได้นำตัวผู้ต้องหามายังสถานีตำรวจ
.....เพื่อจัดทำบันทึกการจับกุมนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการ
ตามกฎหมายต่อไป

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แจ้งให้ญาติของผู้ต้องหาทราบแล้ว

เจ้าพนักงานผู้จับกุมได้มอบสำเนาบันทึกการจับกุมให้กับผู้ต้องหาแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้มอบ (ลงชื่อ).....ผู้รับ/ผู้ต้องหา

อนึ่งในการจับกุมตัวครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่
ไม่ได้บังคับขู่เข็ญ หรือทำร้ายผู้ใดให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจแต่อย่างใด และ
ไม่ได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือบุคคลใดเสียหาย บุกสลาย สุมหาย หรือเสื่อมค่า
แต่ประการใด และไม่ได้เรียกเอาทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือบุคคลอื่นใดมาเป็นประโยชน์
ส่วนตนหรือบุคคลอื่นแต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหาฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้องจึงให้ร่วมกันลงลายมือชื่อ
ไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)

ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)

หัวหน้าชุดจับกุม

(ลงชื่อ)

ร่วมจับกุม

(ลงชื่อ)

ร่วมจับกุม

(ลงชื่อ)

ร่วมจับกุม

(ลงชื่อ)

ร่วมจับกุม

(ลงชื่อ)

ร่วมจับกุม

(ลงชื่อ)

พยาน

(ลงชื่อ)

พยาน

(ลงชื่อ)

บันทึก/อ่าน

ออกแบบและพิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบลิ๊กล็อก

เลขที่ ๒๕๓,๒๕๕,๒๕๕/๐๐-๐๐ ถนนพระเนียง แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพมหานคร ๑๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๐-๒๐๔๕, ๐-๒๒๔๐-๕๐๔๙, ๐-๒๒๔๐-๔๔๗๔ E-mail : bkb_๐๙๙๙@yahoo.com

